

ദൈവം ശ്രിയേകനാണോ?

വെരി. റവ. വി. സി. ഗീവറുഗീസ്
കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ.

A. M. D. G.

ദൈവം ത്രിയേകനാണോ?

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

വെരി. റവ. വി. സി. ഗീവരഗീസ്
കോറൈപ്പിസ് കോപ്പ.

കിഴക്കമ്പലം, ആലുവ

1968.

Nihil Obstat:

Fr. Thomas Pathiparambil

Imprimatur:

Mathew Nedungatt

Vicar General.

Marygiri, Tiruvalla,

8th Sept. 1968.

ആമുഖം.

ദൈവം ത്രിയേകനല്ലെന്നും യേശുക്രിസ്തു ദൈവമല്ലെന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവ് കേവലം ശക്തിമാത്രമാണെന്നും അഭിപ്രായമുള്ള ചിലർ സത്യവിശ്വാസികളെ തെറ്റി:ധരിപ്പിച്ചു കഴക്കുന്നതായി അറിയുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ഈ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വേദപുസ്തകം മുഖേന പല നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും സഹായത്താൽ ഒരു പഠനം നടത്തിയിട്ടു് ദൈവം ത്രിയേകനാണെന്നും യേശുക്രിസ്തു അനാദ്യന്ത ദൈവം തന്നെയെന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവ് ത്രിത്വത്തിൽ ഒരുവനായ വ്യക്തിതന്നെയെന്നും എനിക്കു് കൂടുതൽ ബോധ്യം വരുകയാണു് ചെയ്തതു്. എന്റെ ബോധ്യത്തിനാധാരമായ വേദത്തെളിവുകൾ ക്രോഡീകരിച്ചു് എഴുതി കിട്ടണമെന്നു് ബ. തോമ്പ്ര ഗീവരഗീസു് അച്ഛൻ അവർകൾ എന്നോടാവശ്യപ്പെടുകയും അതിനായി എന്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി ഈ ലഘു പുസ്തകം ചമയ്ക്കാനിടയായി. ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിനായി ഇതെഴുതിയിട്ടുള്ളതല്ല. ഞാൻ കണ്ട തെളിവുകൾക്കു് ഒരു സാക്ഷിത്വം വഹിപ്പാനായി മാത്രം ചമച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പരിശുദ്ധതമ ത്രിത്വത്തിനു് ഈ പുസ്തകം സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താ.

മേരിഗിരി-തിരുവല്ലം. 1968.

പ്രസാധകന്റെ പ്രസ്താവന.

ഞാൻ തിരുവല്ല മിഷ്യനിലെ ആദ്യകാലപ്രവർത്തകരിൽ ഒരുവനാണ്. വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും മലബാറിലും മിഷ്യൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ഇടപ്പെട്ട സഞ്ചരിപ്പാൻ ഇടയായപ്പോൾ, 'യഹോവായുടെസാക്ഷികൾ' എന്ന പേരിൽ അനേകങ്ങളുകൾ, 'ത്രീയേകദൈവമില്ലെന്നും യേശുക്രിസ്തു ദൈവമല്ലെന്നും' പരിശുദ്ധാത്മാവു ഒരു ശക്തിമാത്രമാണെന്നും പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നതു അറിയുവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്.

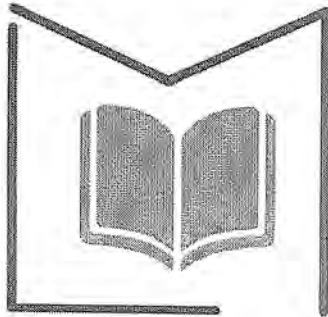
അതിനാൽ വേദാനുസരണമായി പ്രസ്തുതവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച സത്യവിശ്വാസം ചുരുക്കത്തിൽ എഴുതുന്നതിനു് ബ: വി. സി. ഗീവറഗീസു് കോറെപ്പിസു് കോപ്പായെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ആയതു അദ്ദേഹം സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം ചമച്ചു എന്നെ ഏല്പിച്ചു.

ബ: പത്തിവറമ്പിൽ അച്ചൻ അവർകൾ പരിശോധിച്ച Nihil obstat നൽകിയതിനു എനിക്കു് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

എന്നു്, ഫാദർ വറഗീസു് തോര്യ.

വിഷയവിവരം.

	Pages
1. ദൈവത്തിന്റെ ത്രിയേകത്വം.	1
2. യേശുക്രിസ്തു ദൈവമാണോ?	17
3. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ത്രിയേക ദൈവത്തിൽ ഒരു വ്യക്തിയാണോ?	48

MALANKARA
LIBRARY

www.malankaralibrary.com

ദൈവത്തിന്റെ ത്രിയേകത്വം

ക്രിസ്തുസഭയുടെ ആരംഭകാലം മുതലെ ത്രിത്വം സാധാരണക്കാർക്കു പരിചിതമായിരുന്നു. കാരണം മത്താ: 28: 19-ൽ പറയുംപ്രകാരംപിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അത്രെ മാമ്മോദീസാ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തെത്തുല്യനാണ് ത്രിത്വം എന്ന വാക്ക് ആദ്യമായി ഉപയോഗിച്ചതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ആദ്യത്തെ മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടിൽ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ ദൈവം ത്രിയേകനാണെന്നുള്ള പഠനം സർവ്വത്ര വ്യപിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് നിഖ്യാസുന്നഹദോസിൽ വെച്ച് അറിയുസിനെ മുടക്കിയതു് എന്നു് വ്യക്തമാണല്ലോ. ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ച് അഗാധതത്വങ്ങൾ വിശദമാക്കുന്നതിനു ഭൂരിപക്ഷം ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രാപ്തരായിരിക്കണമെന്നില്ല. എന്നാൽ മാമ്മോദീസായിൽ പഠിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ത്രിത്വപരമായ സത്യത്തെ വിട്ടു കളയുന്നതിനു് സാമാന്യജനം തയ്യാറാകുകയുമില്ല.

ത്രിയേകത്വം ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി പരസ്യപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു് നിഖ്യാസുന്നഹദോസിൽ വെച്ചാണ്. സഭയിലുള്ള അസ്സല്യമായ സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പൊതുസുന്നഹദോസുകൾ കൂടി, യഥാർത്ഥസത്യത്തെ പരസ്യപ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും അതിനെ സ്വീകരിക്കാത്തവരെ സഭയിൽ നിന്നു് തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു.

ത്രിയേകത്വം വേദാന്തസരണമാണെങ്കിൽ ക്രിസ്തുപാനികൾ അത് നിഷേധിക്കാവുന്നതല്ല. ആദികാലത്തു ത്രിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രൗഢമായ ഉപദേശം ആദിമക്രിസ്തുപാനികൾ എല്ലാം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല. ഏതു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും ആദിമശതകങ്ങളേക്കാൾ ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കൂടുതൽ വെളിച്ചവും തെളിച്ചവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിന് ഇന്നത്തെ വിലപ്പെട്ട ക്രൈസ്തവഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ തെളിവാണ്. ആദ്യകാലത്തു സഭയിൽ മങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന സത്യങ്ങൾ വിപിതാക്കന്മാർ നടത്തുന്ന അന്വേഷണങ്ങളും വാഗ്ദാനങ്ങളും കൊണ്ടു കൂടുതൽ ചികഞ്ഞുനോക്കി വ്യക്തങ്ങളാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അപൂർവ്വം ചില മഹാശയനാർക്കു കാര്യം മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണ എഴുത്തുകാർക്കു എല്ലാകാര്യങ്ങളും അഭിവ്യക്തമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ത്രിത്വത്തെപ്പറ്റി പലവിധത്തിലും ഉള്ള പുസ്തകങ്ങൾ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കാണുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. ത്രിത്വത്തിലെ മുന്തികളുടെ ഐക്യത്തെപ്പറ്റി ഇന്നുള്ളപോലെ അന്നു എല്ലാവരും വ്യക്തമായി ധരിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല.

പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ മാതൃമാദിസാ സ്വീകരിച്ചവർക്കു ത്രിത്വത്തെ ശരണീകരിക്കാതിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ത്രിത്വനിഷേധികളായ മുതക്കം ചിലർ പഴയകാലത്തുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുസഭ ത്രിത്വത്തെ നിഷേധിച്ചു എന്നും വിചാരിക്കാവുന്നതല്ല. ത്രിത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ മൂന്നു

ദൈവങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതു് വ്യക്തമായിരിക്കണം. ക്രിസ്തുസഭയുടെ ഉത്ഭവം മുതലേ ഏകദൈവ വിശ്വാസമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. നിഖ്യാസുന്നഹദോസിൽ വാദമായിരുന്നതു് ത്രിത്വത്തിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു മുന്തികൾ തമ്മിലുള്ള സാമ്യം എത്രത്തോളം എന്നുള്ളതായിരുന്നു. നിഖ്യാസുന്നഹദോസ് ത്രിയേകത്വം പൊതുവിശ്വാസമായി അംഗീകരിച്ചു.

ആദ്യശതകങ്ങളിൽ തന്നെ പിതാവു് പുത്രൻ പരിശുദ്ധാത്മാവു് എന്ന ത്രിത്വത്തെ അംഗീകരിക്കാതെ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിപ്പാൻ നിവർത്തിയില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ത്രിയേകവിശ്വാസം ആദ്യം മുതലേ ക്രിസ്തുസഭയിൽ ഉള്ളതാണു്. എന്നാൽ അതിന്റെ ആഴമേറിയ സിലാന്തങ്ങൾ ആദ്യശതകങ്ങളിൽ ക്രമക്രമമായി പരിശോധിച്ചിരുന്നില്ല. ഇക്കാലത്തും ത്രിയേകത്വം സ്ഥാപിക്കത്തക്ക രേഖപഠനമുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കമാണു്. ഏകദൈവത്തിൽ മൂന്നു മുന്തികൾ ഉണ്ടെന്നും എങ്കിലും ദൈവം ഒന്നുമാത്രമാണെന്നുമാണു് സത്യവിശ്വാസം. മൂന്നു മുന്തികൾ ഉള്ള ഏകദൈവത്തിലാണു സത്യക്രിസ്തുപാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ത്രിത്വത്തെ കൂടാതെ ഏകദൈവാരാധന ആസ്തികമതജ്ഞാനത്തിന്റെ താണു പടിയായാണു്— ത്രിയേകദൈവാരാധന ഉയർന്നു പടിയായാണു്. ബഹു ദൈവ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു് ഏക ദൈവ വിശ്വാസത്തിലേക്കും ഏക ദൈവ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു ത്രിയേക ദൈവ വിശ്വാസത്തിലേക്കും ഉയർന്നു വരികയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു സകലവും സൃഷ്ടിച്ചതു അവനാണെന്നു കൊലോ. 1:16 ലും യോഹ. 1:3 ലും പറയുന്നു.

[വേദവാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുകാർ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ബൈബിൾ സൊസൈറ്റി ഓഫ് ഇന്ത്യ ആൻഡ് സിലോൺ. ബാംഗളൂർ-1- 1962- പതിപ്പിൽ നിന്നാണ്.]

വിണ്ടും റോമ. 11: 36-ൽ സകലവും അവനിൽ നിന്നു അവനാലും അവകലേക്കും ആകുന്നു എന്നും കാണുന്നു.

എബ്രാ. 13: 8 ൽ "യേശു ക്രിസ്തു ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നന്നേയ്ക്കും അനന്യൻ തന്നെ" എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ത്രികലങ്ങളിലും അവൻ ഒന്നുപോലെയിരിക്കുന്നു എന്നും വ്യക്തമാണ്.

കൊലോ. 1: 17-ൽ അവൻ സകലത്തിനും ആധാരമായിരിക്കുന്നു." എന്നാണ് പറയുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയെല്ലാം ഈ 4-ഭാഗങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവിനും ഉള്ളതായി വ്യക്തമാണ്.

മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചതു കൊണ്ട് ക്രിസ്തു ഒരു അത്യുജ്വലമായ ത്യാഗം നടത്തിയെന്നുള്ളതു ശരിയാണ് അതിനാൽ ദൈവത്തോടു തനിക്കു മുന്യുണ്ടായിരുന്ന സമത്വം എന്നേയ്ക്കുമായി ലഭിക്കാതെ പോകുമെന്ന് വിചാരിക്കാൻ വഹിയാതന്റെ ക്രൂശബലിയാൽ പിതാവു പ്രസാദിച്ചു തന്റെ ആദ്യ മഹിമകൾ എല്ലാം തനിക്കു കൊടുക്കുകയും സകല നാമത്തിനും മേലായി തന്നെ ഉയർത്തു

കയും ചെയ്തു. യോഹ. 17: 15; ഫിലി. 2: 6-11 ക്രിസ്തു ദൈവമല്ലെങ്കിൽ “ഇല്ലോൾ പിതാവെ, ലോകം ഉണ്ടാകും മുൻപെ എനിക്കു നിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മഹത്വത്തിൽ എന്നെ നിന്റെ അടുക്കൽ മഹത്വപ്പെടുത്തണമെ” എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതെങ്ങനെ? (യോഹ. 17: 5) യാതൊരു മനുഷ്യനും ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടില്ല. യോഹ. 6: 62-ൽ “മനുഷ്യപുത്രൻ മുൻപെ ഇരുന്നിടത്തേക്കു കയറിപ്പോകുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടാലോ” എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ താൻ ഇരുന്നിരുന്ന ഒരു സ്ഥലം മുമ്പുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അവിടേക്കു താൻ വീണ്ടും കരേറിപ്പോകുമെന്നും വ്യക്തമാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന മനുഷ്യപുത്രൻ എന്ന് യോഹ. 3: 13 ലും മേലിൽ നിന്നു വരുന്നവൻ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വരുന്നവൻ എന്ന് യോഹ. 3: 31 ലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന അപ്പം എന്ന് യോഹ. 6: 41 ലും ക്രിസ്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ താൻ കേവലം മനുഷ്യൻ മാത്രമാണെന്നു പറയാമോ-

പരിശുദ്ധാത്മാവു ഒരു ശക്തിയാണെന്നു ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷെ മുന്തിരഹിതമായ ഒരു ശക്തിയല്ല. ആശ്വാസപ്രദൻ, കാര്യസ്ഥൻ, എന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു ഒരു മുന്തിരിയാണെന്നു വ്യക്തമാണ്-അപ്പ: പ്രവൃത്തികൾ 13: 2-ഓ കാണുക. “ഞാൻ ബർന്നബാസിനെയും ശൌലിനെയും വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വേലയ്ക്കായിട്ടു അവരെ എനിക്കു വേർതിരിപ്പിൻ”. “എനിക്കു” “ഞാൻ” എന്നെല്ലാം പരിശുദ്ധാത്മാവു പറയുന്നതിനാൽ വെറും ശക്തിമാത്രമല്ല വ്യ

കുതികൂടിയാണെന്നു തെളിയുന്നു. എഫേ. 4: 30-ൽ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കരുതു് എന്നു പറയുന്നതിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനു് ദുഃഖിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു് വ്യക്തമാണു്. എങ്കിൽ അതു് ശക്തിമാത്രമല്ല മൂർത്തിയും കൂടിയാണു്. റോമ. 8: 26-ൽ "ആത്മാവു്നമുക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നു." എന്നു കാണുന്നു. വ്യക്തിയല്ലെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ? 1 തെസ. 5: 19-ൽ "ആത്മാവിനെ കെടുക്കരുതു് എന്നു പറയുന്നതിനാൽ കെടുമതി അനുഭവിക്കുന്നവനായും കാണുന്നു. 1കോറി. 2: 10-ൽ രഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവനായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യോഹ. 14: 26-ൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഉപദേശിച്ചു തരുന്നവനായി പറയുന്നു. വെറും ശക്തിയോ വ്യക്തിയോ എന്നു് ഈ വാക്യങ്ങൾ കൊണ്ടു് കാണുക.

ത്രിയേകദൈവമെന്നു് ബൈബിളിൽ എഴുതിയിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം അതു് നിഷിദ്ധമല്ല. കാരണം ത്രിയേകദൈവം എന്നതിനു് വേദത്തിൽ തെളിവുകൾ കാണുന്നു. പ്രത്യക്ഷരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എങ്കിലും ആ തത്വത്തിനു തെളിവുള്ളതിനാൽ ആയതു അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണു്. മത്താ: 28: 19-ൽ "പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ" എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. II-കോറി. 13:14-ൽ "കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്പേഹവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൂട്ടായ്മയും," എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. യോഹ: 10: 30-ൽ "ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു"

വെന്നും യോഹ: 14: 9-ൽ. “എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു” വെന്നും പറയുന്നു. പിതാവും പുത്രനും ഭിന്നനല്ല എന്നല്ലേ ഈ വാക്യങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് പിതാവിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നവൻ എന്ന് യോഹ: 15: 26-ൽ കാണുന്നു. ഇങ്ങനെ ത്രിയേക ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഉപദേശിച്ച അപ്പോസ്തോലന്മാർക്കു ത്രിയേകദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ത്രിയേകദൈവം എന്ന വാക്കുപെട്ടെന്ന് യഹൂദവിശ്വാസികൾക്കു കഴക്കുമുണ്ടാക്കുവാനിടയുണ്ടെന്ന് എഴുത്തുകാർ സംശയിച്ചിരിക്കാം. ബഹു ദേവവിശ്വാസികളായിരുന്ന പുരാതനികൾ എകദൈവവിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടശേഷം ആകട്ടെ എന്ന് കരുതിയിരിക്കാം.

ദൈവവെളിപാടുകൾ ക്രമപ്രവൃദ്ധമാണ്. (progressive revelation) പഴയനിയമത്തേക്കാൾ പുതിയ നിയമം കൂടുതലായ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. യോഹ: 17:3-ൽ കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ പിതാവിനേയും പുത്രനേയും കുറിച്ച് മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ. മത്തായി 28: 19-ൽ ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ച് കർത്താവ് വെളിപ്പെടുത്തി.

എന്നാൽ ത്രിത്വവും മുത്തുകൾതമ്മിലുള്ള ഐക്യവും ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ അതിന്റെ യുക്തിഭാഗം പുതിയ നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിനാൽ യുക്തിവാദികളെ പൂർണ്ണമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ത്രിമുത്തുകളുടെ ഐക്യത്തിന്റെ മഴുവിചരണവും പറയുവാൻ തരമില്ല, ആവശ്യവുമില്ല. യുക്തിക്കു

മുഴുവൻ തൃപ്തിവന്നില്ലെങ്കിലും വേദത്തിൽ കാണുന്ന സത്യത്തെ സ്വീകരിക്കാതെ നിവർത്തിയില്ല. ദൈവം ഉണ്ട് എന്നതിന് യുക്തിയിൽ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കാൻ അസാധ്യമാണ്. ശ്രുതിയും അനുഭവവും യുക്തിയോടു ചേർക്കുമ്പോൾ അതു ബോധ്യമാകുകയാണ്.

ത്രിത്വവിശ്വാസം മൂലവിശ്വാസമല്ല. അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നതു പാപം തന്നെ. കാരണം അതു വേദാനുസരണമായ ഉപദേശമാണ്. ഏകദൈവത്തിൽ ത്രിത്വം അടങ്ങിയത്രില്ല എന്നു പറയുന്നവർ വേദവിപരീതികളാകുന്നു. സാക്ഷാൽ ദൈവം ഒന്നു മാത്രം. ആ ദൈവം മൂന്നു മുർത്തികളുടെ ഐക്യമാണ്. ദൈവം ഇച്ഛിക്കുമ്പോൾ സ്വയം വിഭജിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ദൈവത്തെ മറ്റുള്ളവർക്കു വിഭജിച്ചുകൂടാ.

ത്രിയേകദൈവം എന്ന പദം വേദത്തിലില്ലെങ്കിലും ദൈവം ത്രിയേകനാണെന്ന് വേദവാക്യങ്ങൾകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. ത്രിയേകത്വപദങ്ങൾക്കു വിപരീതവാക്യങ്ങൾ വേദത്തിലില്ല. അനുക്രമ തെളിവുകൾ ഉണ്ട്. ദൈവം ഒരുവൻ എന്ന വേദോപദേശം ജാതികളുടെ ബഹുദൈവവിശ്വാസത്തെ ഖണ്ഡിക്കുവാനുള്ള പ്രസ്താവനകളാണ്. അല്ലാതെ ത്രിയേക വിശ്വാസത്തെ തകർക്കുവാനുള്ളതല്ല. ഏക ദൈവവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി എഴുതിയ വാക്യങ്ങൾ എഴുതിയ നാളുകൾ കഴിഞ്ഞാണ് ത്രിയേകത്വം എന്ന സത്യം വെളിപ്പെട്ടതും. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഏക ദൈവവിശ്വാസികൾ.

തന്നെ. ബഹുദൈവവിശ്വാസമില്ല. ത്രിയേകനെ
 ന്ന വാക്ക് ബഹുദൈവങ്ങളെണ്ടെന്നു വരുത്തുന്നില്ല.
 ത്രി എന്നതിനോടുകൂടി ഏകം എന്ന പദം പ്രയോ
 ഗിച്ചതുകൊണ്ടുതന്നെ അത് വിശദമാകുന്നു. ത്രി
 ത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ബഹുദൈവങ്ങളിൽ
 വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ദൈവം സത്യേകൻ എന്നത്
 താണതരം പഠനവും ത്രിയേകൻ എന്നതു ഉയർന്ന ത
 രം പഠനവുമാകുന്നു. ത്രിയേക ദൈവം എന്നതി
 നെതിരായി ഒറ്റ വാക്യവും വേദത്തിലില്ല. ബ
 ഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിനെതിരായി വാക്യങ്ങൾ
 ഉണ്ട്. ദൈവം ഏകനാണെന്നു പറയുമ്പോൾ ത്രി
 യേകനല്ല എന്നു വരുന്നില്ല.

ത്രിയേകൻ എന്നതു പരസ്പരവിരുദ്ധവുമല്ല.
 ഏകൻ=ഒരുവൻ. ത്രിയേകൻ=ഒന്നു മൂന്നായവൻ.
 മൂന്നു വ്യക്തിത്വങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരുവൻ.

ഏകദൈവത്വത്തെ ത്രിത്വത്തിലും ത്രിത്വ
 ത്വത്തെ ഏകത്വത്തിലും ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്നു. ദൈവ
 ത്തിന്റെ ഏകത്വം മൂന്നു മൂർത്തികളുടെ ഘടനയാ
 ണ്. ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ താഴ്ന്നപടിയി
 ലും, ഏകദൈവവിശ്വാസികൾ മധ്യമപടിയിലും
 ത്രിയേകവിശ്വാസികൾ ഉയർന്നപടിയിലും നില്ക്കു
 ന്നു. ദൈവം സത്യേകനായതുകൊണ്ട് ത്രിയേകൻ
 അല്ലെന്ന് വരുന്നില്ല.

ഏക ദൈവമെന്നേ വേദത്തിലുള്ളൂ. ത്രിയേക
 ദൈവമെന്ന പദം വേദത്തിലില്ലാത്തതിനാൽ ത്രി
 യേകദൈവവിശ്വാസം സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് പറയു
 ന്നത് ശരിയല്ല. സൂര്യൻ ഭൂമിയെ ചുറ്റുന്നതായി

ട്ടാൺ കാണുന്നതു്. അതിനാൽ ഭൂമി സൂര്യനെ ചുറ്റുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ എന്നു ശരിയാക്കുവാൻ അതു് ശരിയാകുമോ? ഭൂമി സൂര്യനെ ചുറ്റുന്നതിന്നു് തെളിവുകൾ ഉള്ളപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാത്തതിനെ സ്വീകരിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ത്രിയേകദൈവം എന്നുള്ള നാമം ബൈബിളിൽ ഇല്ലെങ്കിലും പ്രമാണ ബലംകൊണ്ടുള്ള സ്പഷ്ടമായ ഉപദേശം ബൈബിളിൽ ഉണ്ടു്.

ദൈവം ഒരിക്കൽ ഏകനെന്നു വെളിപ്പെടുത്തി—പിന്നീടു് ആ ഏകത്വം ത്രിമൂർത്തികളുടെ ഐക്യമാണെന്നു് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധമായി അതിൽ ഒന്നും ഇല്ല. വെളിപാടുകളുടെ പരമ്പര നോക്കുക. ആദ്യം ദൈവം ഏലോഹിം എന്നു് അറിയപ്പെട്ടു. ആ ദൈവത്തെ “എയിൽ” ആയി പിന്നീടു് അറിയപ്പെട്ടു. ആ “എയിൽ” തന്നെയാണു് പിന്നീടു് “എൽശദായി” എന്നു വെളിപ്പെട്ടതു്. ആ “എൽശദായി” പിന്നീടു് ഏകദൈവമായ “യഹോവ” എന്നറിയപ്പെട്ടു. യഹോവ തന്നെയാണു് പിതാവു്, പുത്രൻ, പഃ ആത്മാവു് എന്ന ത്രിയേക ദൈവമായി വെളിപ്പെട്ടതു്.

ഏകത്വത്തിൽ ത്രിത്വവും ത്രിത്വത്തിൽ ഏകത്വവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു് വെളിപ്പെടുത്തിത്തരമ്പോൾ അതു് ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമെങ്കിലും ദൈവവെളിപാടിനെ സ്വീകരിച്ചേ മതിയാവൂ.

പുത്രനും, പരിശുദ്ധാത്മവും, സത്യേകദൈവങ്ങളല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സാക്ഷാൽ നാമങ്ങളിൽ

കൂടി മാമ്മോദീസാ കൊടുക്കുന്നത് എന്തിനാണ്? (മത്താ: 28: 19) ദൈവമല്ലാത്തവരുടെ നാമങ്ങളിൽ കൂടിയും മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കണമോ? സത്യേകദൈവത്തിൽ ആധേയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ശക്തിമാത്രമാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നുവരുകിൽ അതിനു തനിയെ ഒരു അധികാരവും നാമവും കൊടുത്തു പിതാവിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയായി കാണിപ്പാൻ എന്തു കാരണം? II കോരി: 13: 14-ൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്പേഹവും, കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൂട്ടായ്മയും എന്നിങ്ങനെ മൂർത്തികളെ വേർതിരിച്ചും, അവരുടെ വ്യാപാരശക്തികളെ വെച്ചേറേയും പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് ആദിയിൽ വചനമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നുവെന്നും, യോഹ: 1: 1-ൽ പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ അനാദ്യത അവിടെ സ്പഷ്ടമാണ്. യോഹ: 1: 9-ൽ ക്രിസ്തു മനുഷ്യാവതാരത്തിനു മുമ്പ് തന്നെ ലോകത്തിലേക്കു വന്നു കൊണ്ടിരുന്നതായി പറയുന്നു. വെളി: 22: 13-ൽ “ഞാൻ അല്പവും ഒമേഗയും, ഒന്നാമനും, ഒടുക്കത്താലനും, ആദിയും അന്തവും ആകുന്നു” എന്നു ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. ആദിയിൽ അവനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവനു മുമ്പ് മറ്റൊരു ആദിയില്ലായിരുന്നു. പിതാവുള്ളപ്പോൾ അവനും ഉണ്ടായിരുന്നു. കോലോ 1: 17-ൽ അവൻ സകലത്തിനും ആധാരമായിരിക്കുന്നവനും ആണെന്നു പറയുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നും പുത്രനു മുമ്പ് എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നില്ല. ഏശായ: 9: 6-ൽ ക്രിസ്തുവിനെ “നിത്യപിതാവ്” എന്നു പറ

ഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണുക. നിത്യതക്കുമുമ്പ് പിന്നെ വല്ലതുമുണ്ടോ? എബ്രാ: 1: 10-12 വാക്യങ്ങളിൽ പുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം പറയുന്നതു നോക്കുക. ക്രിസ്തു അനന്യൻ, ഭൂതം, വർത്തമാനം, ഭാവി കാലങ്ങളിൽ മാറാമില്ലാത്തവൻ, എന്നു കാണുന്നില്ലയോ? എബ്രാ: 13: 8-ഉം ഇതിനോടുചേർത്തു് ഒതു നോക്കുക.

പുത്രനായ ദൈവം മനുഷ്യനാകുന്നതെങ്ങനെ എന്നു് സംശയിച്ചേക്കാം. യോഹ: 1: 14-ൽ വചനം ജഡമായിത്തീർന്നു എന്നും യോഹ: 1: 1-ൽ ആ വചനം ദൈവം ആയിരുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ സംശയത്തിനവകാശമില്ല. കോലോ: 2=9-ൽ "അവനിലല്ലോ ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വസമ്പൂർണ്ണതയും ദേഹരൂപമായി വസിക്കുന്നതു്" എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ദൈവത്തിലുള്ളതെല്ലാം ക്രിസ്തുവിനുണ്ടെന്നു് സ്പഷ്ടമല്ലേ? വെളി: 22=13-ൽ "ഞാൻ ഒന്നാമനും ഒടുക്കത്തവനും" എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ സകലത്തിന്റെയും ആദിയായ ദൈവം ക്രിസ്തു തന്നെയെന്നു താൻ സാക്ഷിപ്പുന്നു. ഒന്നാമത്തെ സൃഷ്ടി എന്നു അതിനർത്ഥം ചേരുകയില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഒടുക്കത്തവനെന്നതിനു് ഒടുക്കത്തെ സൃഷ്ടിയെന്നും അർത്ഥം വരണം. അതിനാൽ ഒന്നാമത്തവൻ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം സർവ്വവും ആരംഭിക്കുന്നവനെന്നും ഒടുക്കത്തവൻ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം സർവ്വവും അവസാനിപ്പിക്കുന്നവനെന്നും ആണു്. ജഗത്തു് മുഴുവനേയും ഉരുഭവിപ്പിക്കുന്ന ദൈവം എന്നു സാരം. കോലോ: 1: 17-ൽ "അവൻ സർവ്വത്തിനും

മുന്വേയുള്ളവൻ” “സകലത്തിനും ആധാരമായിരിക്കുന്നവൻ” എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തു ദൈവമല്ലാതെ പിന്നെ ആരാണു്? എബ്രായ: 13=8-ൽ “യേശുക്രിസ്തു ഇന്നലേയും ഇന്നും എന്നേയ്ക്കും അനന്യൻ” എന്ന് പറഞ്ഞാൽ സനാതനൻ എന്നു തന്നെയാണു് സാരം. ഭൂതം, വർത്തമാനം ഭാവി കാലങ്ങളിൽ ഒരുപോലെയിരിക്കുന്ന ദൈവം തന്നെയെന്നു സ്പഷ്ടം. മത്താ: 1: 22-ൽ ക്രിസ്തുവിനു് ഇമ്മാനുവേൽ=ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ എന്ന നാമം ഗബ്രിയേൽ പറയുന്നു. അതിനാലും ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവം തന്നെയെന്നു മാലാഖയും സാക്ഷിക്കുന്നു.

പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പിതാവിന്റെ ശക്തിയായി പറയുന്ന പക്ഷം പിതാവിന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ സ്നാനപ്പെടുത്തുവാൻ എന്തിനു പറയുന്നു? രണ്ടാളുകളാകയാലാണു് രണ്ടു നാമം പറയുന്നതു്. 2കോറി. 13: 14-ഉം ഒത്തു നോക്കുക. ഒരു മുത്തിയും അതിന്റെ ശക്തിയും കൂടിച്ചാൽ ഒരാൾ മാത്രമേയുള്ളു. പരിശുദ്ധാത്മാവു് എന്ന വേറൊരു നാമം മറ്റൊരാളെത്തന്നെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. ശക്തിയില്ലാതെ ഒരു വസ്തു ഇല്ല. വസ്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശക്തി അതിലടങ്ങും. ആ സ്ഥിതിക്കു് പരിശുദ്ധാത്മാവു് പിതാവിന്റെ ശക്തി മാത്രമാണെങ്കിൽ പിതാവു് എന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവു് എന്നും രണ്ടു നാമങ്ങൾ ആവശ്യമില്ല. പിതാവെന്ന ഏക നാമം മതിയാകും. ശക്തിയല്ലാതെ വസ്തു ഇല്ലെങ്കിൽ പിതാവിൽ നിന്നു ശക്തിയെ പിരിച്ചു പറഞ്ഞിടു് എന്തു കാര്യം? പിതാവു

മാത്രമാണ് ദൈവമെങ്കിൽ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ മാത്രം സ്നാനപ്പെട്ടാൽ മതിയായിരുന്നു. ക്രിസ്തു മനുഷ്യൻ മാത്രമാണെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ എന്തിനു സ്നാനപ്പെടുന്നു? പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിന്റെ ശക്തി മാത്രമാണെങ്കിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നാമത്തിൽ എന്തിനു സ്നാനപ്പെടുന്നു? വേദത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വെറും ശക്തിമാത്രമായിട്ടല്ല കാര്യസ്ഥനും ആശ്വാസപ്രദനുമായിട്ടാണ് പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കാര്യസ്ഥൻ, ആശ്വാസപ്രദൻ എന്നതു് പുല്ലിംഗമാണല്ലോ. പിതാവിനേയും പുത്രനേയും പുരുഷത്വമുള്ളവരായി പുല്ലിംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനേയും പുല്ലിംഗത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ത്രിയേകത്വവിശ്വാസികൾ പിതാവിനേയും പുത്രനേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനേയും സമാവകാശികളും സമപ്രഭാവികളുമായി സ്വീകരിക്കുന്നു. അതേസമയത്തു് ദൈവം ത്രിയേകൻ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ ബഹുദൈവവിശ്വാസത്തെ തള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

പുത്രൻ പുത്രനായതു് അനാദിയിൽ പിതാവിൽനിന്നും ജനിച്ചതുകൊണ്ടാണു്. അതിനു് ആദിയില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിൽനിന്നു് പുറപ്പെട്ടതും അനാദിയിലാണു്. (യോഹ: 15: 26-ൽ പുറപ്പെട്ട കാര്യം പറയുന്നു) സൂര്യഗോളമുള്ളപ്പോൾ തന്നെ ചൂടും വെളിച്ചവും ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനു മുൻപിൻ എന്ന ക്രമം ഇല്ല. ത്രിത്വത്തിൽ

മൂത്തതും ഇളയതും ആരെന്ന് പറയാവതല്ല. മൂന്ന് ആളുകളും ഒരേ ആടിയിൽ തന്നെയുണ്ട്. ത്രിത്വത്തെ ലെ കാര്യങ്ങൾ വേദത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നിടത്തോളം നമുക്കറിയാം. അത്രയും നാം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഉല്പത്തി: 1: 1-ൽ ദൈവത്തിന് എഴുതിയിരിക്കുന്ന പദം ഏലോഹിം എന്നാണ്. അത് ബഹുവചനമാണ്. അത് ത്രിയേകദൈവത്തെ ചൂണ്ടുന്നു. ഉല്പ: 1: 26; 3: 22; 11: 7 എന്ന വാക്യങ്ങളിൽ “നാം” എന്ന ബഹുവചനപ്രയോഗവും ത്രിയേകദൈവത്തെ ചൂണ്ടുന്നു. “ഞാൻ” എന്ന പദം പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ബഹുവചനത്തിൽ ത്രിത്വമായ മൂന്ന് ആളുകളേയും ഏകവചനത്തിൽ ഏകദൈവത്തേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവം ഏകനാണെന്ന് നമ്മെ അറിയിച്ച ദൈവം തന്നെ, തന്നിൽ മൂന്നാളുകൾ ഉണ്ടെന്നും അറിയിച്ചു. അതു വെളിപ്പെടുത്തിയ സത്യമാകയാൽ വിശ്വസിക്കതന്നെ വേണം.

അപ്പ: പ്രവൃത്തി: 2: 38-ൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിൻ” എന്ന് എന്തു കൊണ്ടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു? നാമം എന്നതിന് അധികാരം എന്ന അർത്ഥം ഉണ്ട്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴ് സ്നാനപ്പെടുത്തി എന്നാണർത്ഥം. ആ സ്നാനസമയം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വചനം “പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ” എന്നാണ്. അതുയേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്ക എന്ന

പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെയാണ്, യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനപ്പെടുകയെന്നുള്ളതും. സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നവർ പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ എന്ന് ഉച്ചരിക്കണം. അത് മത്താ: 28: 19 ആണ്. സ്നാനപ്പെട്ടവരെ സംബന്ധിച്ച് മറ്റുള്ളവർ പറയുമ്പോൾ അവർ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയാകും. യേശുവിന്റെ അധികാരത്തിലേക്കു ചെന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നു. ചരിത്രകാരന്മാർ അതിനാൽ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനപ്പെട്ടു എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. വി:മത്തായി സുവിശേഷത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു പറയാത്ത സംഗതി പറഞ്ഞതായി നാം വിചാരിച്ചുകൂടാ. (28:19) യഹൂദന്മാർ പിതാവിന്റെ നാമവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നാമവും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. അവർക്ക് ഇടർച്ചയുണ്ടായിരുന്നത് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം പറയുന്നതിലായിരുന്നു. അതിനാൽ തക്കം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം എന്നുള്ളതിലാണ്. ആ നാമത്തിൽ സ്നാനപ്പെട്ടു എന്ന് ചരിത്രകാരൻ പറഞ്ഞാൽ കാര്യം വ്യക്തമായി. ക്രിസ്തുവിന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴ് വന്നുവെന്ന് അപ്പോൾ തെളിവാണു്. യഹൂദമതത്തിൽനിന്നും മാറാവുന്നവനെ കാണിപ്പാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയായിരുന്നു.

II

യേശുക്രിസ്തു ദൈവമാണോ?

മുൻ അല്പായത്തിൽ ഇ ഇതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ അല്പായത്തിൽ ഒന്നുകൂടെ വിശദീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു.

യോഹ: 1:1. "ആദിയിൽ വചനമുണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; വചനം ദൈവമായിരുന്നു." എന്നാണ് വചനം ദൈവമായിരുന്നു ആ വചനം എന്നാണ് 3-ാം വാചകത്തിന്റെ അർത്ഥം. വചനം ആരായിരുന്നു എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരമാണ് 3-ാം വാചകം. വചനം = ലോഗോസ് = 1-ാം വാക്യത്തിൽ വചനത്തിന്റെ (ലോഗോസ്) ആസ്തിക്യം കാലത്തിനു മുന്പുള്ളതാണെന്നും സ്പഷ്ടമാക്കി. രണ്ടാം വാചകത്തിൽ വചനത്തിന്റെ (Logos) വ്യക്തിപരമായ ഇടവാദ്യം ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുന്നു. 3-ാമത്തെ വാചകത്തിൽ വചനത്തിന്റെ സാരാംശം (Essence) ദൈവത്തിന്റേതെന്നും വ്യക്തമാക്കി.

അതേസമയം വചനത്തെ (Logos-നെ) ദൈവത്തിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നു. എന്നാലും വചനത്തിന്റെ ദൈവസ്വഭാവം (Divine Nature) സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. ഒരു ദൈവം എന്നല്ല വചനത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

യഹൂദന്മാർ അതു വഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടാവുന്ന ഏതിനും അതു ചേരുകയും ചെയ്യും.

യോഹ: 3: 2-ൽ "അവൻ പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ നാം അവനെ താൻ ഇരിക്കുമ്പോലെ തന്നെ കാണുന്നതാകകൊണ്ട് അവനോടു സദൃശന്മാർ ആകും" കർത്താവിന്റെ ദൈവത്വം അന്നു വ്യക്തമാകും. അപ്പോൾ നമുക്ക് ദൈവദർശനം (Beatific Vision) ലഭിക്കും.

ഒരു ദൈവമേയുള്ള എന്നതിന് സംശയമില്ല. "വചനം" അതേ ദൈവം തന്നെയാണെന്നു സ്പഷ്ടമായി എവൻഗേലീസ്ഥ പറയുന്നു. "ദൈവം ഒരുവനല്ലോ" എന്ന് 1 തിമോ: 2: 5-ൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ വചനം (Logos) പല ദൈവങ്ങളിൽ ഒരു ദൈവം എന്ന അർത്ഥം വരുകയില്ല. 1 യോഹ: 5=20-ൽ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി ഇതേ അപ്പസ്തോലൻ "അവൻ സത്യദൈവവും നിത്യജീവനും ആകുന്നു" എന്ന് ആർക്കും സംശയം വരാത്തവിധം എഴുതിയതും ഇതാണിച്ച് കാണുക.

വചനം ഒരു ദൈവമായിരുന്നു എന്ന് ഒരിക്കലും യോഹ: 1: 1-നെ തർജ്ജമ ചെയ്തുകൂടാ.

യോഹ: 1: 18-ൽ (Revised Standard Version) "The only Son". (ഏകജാതനായ പുത്രൻ) എന്നതിന്റെ Foot Note-ൽ other ancient authorities read 'God' എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പുരാതന ലിപികളിൽ

ഏകജാതനായ ദൈവം എന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് തെളിവാണു്. സുറിയാനി മാറാനിത്തോ പതിപ്പിൽനിന്നും യാക്കോബായ സഭയിലെ സുറിയാനി പണ്ഡിതനായിരുന്ന വ. ടി. ശ്രീ കോനാട്ട് ഔത്തൻ മല്ലാനമ്മൻ അവർകൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പുതിയ നിയമത്തിൽ “പിതാവിന്റെ മടിയിലിരിക്കുന്ന ഏകപുത്രനായ ദൈവത്താൽ” എന്നു് വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സുറിയാനി പ്ശീത്തായിൽനിന്നു് ക. നി. മൂ. സ. മാണിക്കത്തനാർ അവർകൾ തജ്ജമചെയ്ത പുസ്തകത്തിൽ “തന്റെ പിതാവിന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏകജാതനായ ആ ദൈവം” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു—ഇങ്ങനെ പുരാതന പുതിയനിയമ പതിപ്പുകളിൽനിന്നും വിവർത്തനം ചെയ്തപ്പോൾ യേശു ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവപുത്രനായും, സാക്ഷാൽ ദൈവവുമായി തന്നെയാണു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കണ്ടതു്. അതിനാൽ അപ്പസ്തോലന്മാരും ആദിമസഭയും ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നു.

“ഏകജാതനായ ദൈവം” എന്ന വിവർത്തനത്തെ പരിത്യജിച്ചാലും (യോഹ. 1:18.) ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ അതു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു. 1കോ. 2:11-ൽ “മനുഷ്യനിലുള്ളതു് അവനിലെ മനുഷ്യാത്മാവല്ലാതെ മനുഷ്യരിൽ ആർക്കു അറിയും—അവർക്കു തന്നെ ദൈവത്തിലുള്ളതു് ദൈവാത്മാവല്ലാതെ ആരും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല.” ഈ ദൈവാത്മാവിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ അഭിഷേകം ദൈവപുത്രനായ യേശു ക്രിസ്തുവിനാണു് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

യോഹ. 3: 34-35. ഈ ദൈവാത്മാവിനെ എങ്ങോട്ടെങ്കിലും അയക്കുവാൻ ക്രിസ്തുവിനു കഴിയുകയും ചെയ്യും. മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ ദൈവാത്മാവിന്റെ അഭിഷേകം ഉണ്ടെങ്കിലും ദൈവം എന്ന നിലയിൽ ദൈവാത്മാവിനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവെന്നും വേദത്തിൽ പറയുന്നു. റോ. 8: 9. പ്രൂ. 16: 7. വീണ്ടും യോഹ. 15: 26-ൽ "ഞാൻ നിങ്ങൾക്കയപ്പാനുള്ള കാര്യസ്ഥൻ" എന്നും പറയുന്നു. യോഹ. 16: 7-ൽ "ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കും" എന്നും കത്താവ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. യോഹ. 16: 15-ൽ "പിതാവിനുള്ളതു കൈയും എനിക്കുള്ളതു" എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കെ പിതാവിന്റെ ആത്മാവായ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ക്രിസ്തുവിന്റെയും ആത്മാവാണു്. അതിനാൽ പിതാവു് പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന മൂന്നു വ്യക്തികൾ അന്യോന്യം അറിയുന്ന പോലെ വേറെ ആർക്കും ആ ത്രിമൂർത്തികളെ അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ല. മത്താ. 11: 27-ൽ "പിതാവല്ലാതെ ആരും പുത്രനെ അറിയുന്നില്ല; പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ ആരും പിതാവിനെ അറിയുന്നതുമില്ല." പുത്രൻ പിതാവായ ദൈവത്തെ അറിയുന്നതു് പുത്രൻ ഏക ജാതനായ ദൈവം തന്നെയാകയാലാണു്. പുത്രനായ യേശു ക്രിസ്തുവിനെ പിതാവല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നില്ല എന്ന് മത്താ. 11: 27-ൽ പറയുന്നതിൽ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ പതിയണം. യേശുക്രിസ്തുവിനെ മറിയസുതനെന്നും, തച്ചനെന്നും, പ്രവാചകനെന്നും, റബ്ബി, എന്നും മറ്റുള്ളവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്കു മറവായിരുന്ന ഒരു

മമ്മം ക്രിസ്തുവിലുണ്ട്. അതു പിതാവാണു് അറിയുന്നതു്. ആ മമ്മം ആണു് ക്രിസ്തു ദൈവമാണെന്നു കാർവ്വം.

യോഹ. 20:28. കാണുക. "എന്റെ കർത്താവു എന്റെ ദൈവവുമായുളളോവെ." ഇതു് തോമ്മാശ്ലീഹാ ക്രിസ്തുവിനോടു പറയുന്നതാണു്. യേശു ദൻ എന്ന നിലയിൽ യഹോവ മാത്രം ഏക ദൈവം എന്ന് ചെറുപ്പം മുതൽ പഠിച്ചിട്ടുള്ള തോമ്മാശ്ലീഹാ ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവം എന്നു ഏറ്റുപറയുന്നു. ഒരു ദൈവമേ ഉള്ളു. (ആവ. 6: 4.) ആ ദൈവം ക്രിസ്തു തന്നെയെന്നു തോമ്മാശ്ലീഹാ പറഞ്ഞു. എങ്കിൽ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇൻസ്ക്രിപ്റ്റ് സഭ ക്രിസ്തുവിനെ "എന്റെ ദൈവമേ" എന്നു തന്നെയല്ലേ പറയേണ്ടതു്? തോമസ് പറഞ്ഞതു് തെറ്റാണെങ്കിൽ ക്രിസ്തു അതു തിരുത്തേണ്ടതല്ലേ. എന്തുകൊണ്ടു് അതിന്നു് തോമ്മായെ ക്രിസ്തു ശാസിച്ചില്ല. തോമാ സത്യം ആണു് ഏറ്റു പറഞ്ഞതു്. ക്രിസ്തു ദൈവമാണെന്നു് തോമ്മാശ്ലീഹാ പറയുന്നു; ക്രിസ്തുവും അതു സമ്മതിക്കുന്നു. പിന്നെ നാം എന്തിനു സംശയിക്കുന്നു. ഒരു ദൈവമേ ഉള്ളു. ബഹു ദൈവങ്ങളില്ലാതാനും.

ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് റോമർ 9:5-ൽ സെൻറ് പോൾ പറയുന്നതു്. "അവൻ സർവ്വത്തിനും മീതെ ദൈവമായി എന്നേക്കും വാഴിക്കപ്പെട്ടവൻ" എന്നാണു്. ഇതു പിതാവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുന്നുവെന്നു ചിലർ പറയുന്നതു് പിശകാണു്. കാരണം ക്രിസ്തുവിന്റെ ജഡജനനമാണു് ഇവിടെ പറയുന്ന

വിഷയം. ആ സ്ഥലത്തു യഹോവായ്ക്കുള്ള ഒരു സ്തോത്രഗീതം (Doxology) ഇവിടെ എഴുതേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല. ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന വിവരണത്തിൽ പിതാവിനെ ആവിർഭവിപ്പിക്കുന്നവെങ്കിൽ “അവൻ” എന്ന സ്വന്താമത്തിനു പകരം പിതാവു എന്നോ യഹോവാ എന്നോ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. “ക്രിസ്തുവും അവരിൽ നിന്നല്ലോ ഉഭവിച്ചതു്.—” എന്ന വാചകത്തിന്റെ ശേഷം “അവൻ” ക്രിസ്തു എന്നല്ലാതെ അതു പിതാവായെന്നു ഗ്രഹിപ്പാൻ അസാദ്ധ്യമാണ്. ഈ വിവാദവാക്യത്തെ പ്രതിപക്ഷക്കാർ തർജ്ജമ ചെയ്യുന്ന വിധം തെറ്റാണ്. “സർവ്വത്തിനും മീതെ ദൈവമായവൻ എന്നേക്കും വാഴ്ന്നു പ്പെട്ടവൻ” എന്നാണ് അവരുടെ തർജ്ജമ. ഈ ഭാഗം ഇങ്ങനെ തർജ്ജമ ചെയ്യാൽ തൊട്ടു മുകളിലത്തെ വാചകത്തോടു സംബന്ധമില്ലാതാക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞുവരുമ്പോൾ ഒരു ആവശ്യവുമില്ലാതെ പിതാവിന്റെ കാര്യം ഇടയ്ക്കു കുത്തിച്ചെല്പിക്കുന്നതു് യുക്തിക്കു ചേരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല സെൻറ് പോൾ എഫെസ്യർ, ഫിലിപ്പർ ലേഖനങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ ഉന്നതാവസ്ഥയെപ്പറ്റി പറയുന്നതു തന്നെ ഇവിടെയും ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതാണെന്നുള്ള നിഗമനത്തിൽ എത്തിക്കുന്നു. എഫേ. 1:20-23; ഫിലി. 2: 6-11.

തിത്തോസു 2: 12-ൽ “മഹാ ദൈവവും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവുമായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ” എന്നു സെൻറ് പോൾ പറഞ്ഞിരിക്കെ റോമൻ ലേഖനത്തിലെ പ്രസ്തുതവാക്യം വേറെ വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു് അനാവശ്യമാണ്.

യോഹ: 14: 9-ൽ “എന്നെക്കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു” എന്ന് ക്രിസ്തു പറയുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമായി അപ്പസ്തോലന്മാർ വിശ്വസിച്ചപ്പോലെ ഇളമുറക്കാരനായ സെൻറ് പോളും വിശ്വസിച്ചതായി വിചാരിക്കാനെ ന്യായമുള്ളു.

യോഹ. 12:41-ൽ ഏശായാ ദീർഘദർശികളെ യഹോവായാണ് യേശുക്രിസ്തു എന്ന സൂചന കാണുന്നു. അതിനാൽ സെൻറ് പോൾ യേശുക്രിസ്തുവിനെ “സർവ്വത്തിനും മീതെ ദൈവം” എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ പരിഭ്രമിക്കാനൊന്നുമില്ല. വെളി:19: 15-ൽ “മഹാ ദൈവത്തിന്റെ അത്താഴത്തിന്” എന്ന് ദൈവത്തിന് “മഹാദൈവം” എന്ന പേർ പറയുന്നു. സർവ്വോപരി നാമനായ ക്രിസ്തുവിനെ മഹാ ദൈവമെന്ന് സെൻറ് പോൾ പറഞ്ഞത്, അപ്പസ്തോലിക വിശ്വാസ പ്രകാരം തന്നെയാണ്.

തീത്തോ: 2: 12-നെയും പ്രതിപക്ഷക്കാർ കോട്ടിമാട്ടി തള്ളമചെയ്യുന്നു. ശരിയായ തള്ളമ:- “മഹാദൈവവും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവും ആയ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയ്ക്കായിട്ടും കാത്തുകൊണ്ട്.....” പ്രതിപക്ഷതള്ളമ:- “മഹാ ദൈവത്തിന്റേയും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റേയും തേജസ്സിന്റെ.....”

ഈ വാക്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനെപ്പറ്റിയുള്ളതാണെന്ന് നിസ്സംശയമാണ്. രണ്ടാം വരവ് പിതാവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയല്ലെന്ന് ആർക്കാണ് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്. രണ്ടാം

വരവ് ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയാണു്. നാം കാത്തിരിക്കുന്നതു് പിതാവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയായിട്ടല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയായിട്ടാണു്. പിതാവു് ഒന്നാമതു് വന്നിട്ടില്ല; രണ്ടാമതും വരുന്നതുമല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒന്നാംവരവു് എളിയയുടേതായിരുന്നു. ഇനി അവൻ തേജസ്സോടെ രണ്ടാമതും വരും. അതിനു നാം കാത്തിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിൽ നാം കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ പിതാവിന്റെ രണ്ടാംവരവിനും കൂടിയുണ്ടെന്നു് വരത്തക്കവണ്ണം വാക്യം തജ്ജമചെയ്യാൻ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തന്നെ തെറ്റാണു്.

സാമാന്യമായി ചിന്തിച്ചാൽ പിതാവിനെ മഹാദൈവം എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചു് എഴുതേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല. പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ചു് തർക്കമേയില്ല. ക്രിസ്തു വെറും മനുഷ്യനല്ലേ എന്ന സംശയമാണു് യഹൂദന്മാർക്കും ജാതികൾക്കും തോന്നാവുന്നതു്. അതിനെ തിരുത്തേണ്ട ആവശ്യം സെൻറു പോളിനുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ക്രിസ്തു മഹാദൈവം തന്നെയെന്നു് വായനക്കാർ ഗ്രഹിക്കുവാൻ സെൻറു പോൾ എഴുതി.

എബ്രായ: 1: 8—12 വായിച്ചാൽ ക്രിസ്തു ആരാണെന്നു് തെളിയും.

“ദൈവമേ നിന്റെ സിംഹാസനം എന്നും എന്നേക്കുമുള്ളതു്” ഇവിടെ ദൈവമേ എന്നു് ക്രിസ്തുവിനെ സംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

“ദൈവമേ നിന്റെ ദൈവം നിന്റെ കൂട്ടുകാ

രിൽ പരമയായി നിന്നെ ആനന്ദത്തെലംകൊണ്ടു
അഭിഷേകം ചെയ്യിരിക്കുന്നു.”

ഇവിടെയും ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവം എന്നു വി
ളിക്കുന്നു. “കത്താവെ! നീ പുറകാലത്തു ഭൂമിയ്ക്കടി
സ്ഥാനമിട്ടു.” ഇവിടെ ക്രിസ്തുവിനെ കത്താവേ
എന്നു വിളിക്കുന്നു. “നീയോ അനന്യൻ, നിന്റെ
സംവത്സരങ്ങൾ അവസാനിക്കയുമില്ല.”

സങ്കീർത്തനം 102: 25-ൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണിയിൽ
ക്രിസ്തുവിനെ “കത്താവു” എന്നു പറയുന്നു. (കത്താ
വു എന്ന പദം സെപ്റ്റുവജിൻറു പഴയനിയ
മത്തിൽ (ഗ്രീക്കു തർജ്ജമ) യഹോവ എന്ന എബ്രാ
യപദത്തിനു ചെയ്തിട്ടുള്ള തർജ്ജമയാണ്. “കുരി
യോസ്” എന്ന ഗ്രീക്കുപദം യഹോവാക്കു പകരം
ഗ്രീക്കു തർജ്ജമയിൽ ചേർത്തു. യഹോവ എന്ന
പദം യഹൂദന്മാർക്കു ഉച്ചരിക്കുവാൻതന്നെ ഭയമാ
യിരുന്നതിനാലാണ് ഗ്രീക്കിൽ “കത്താവു” എന്ന
തർജ്ജമ KURIOS എന്ന പദം എല്ലായിട
ത്തും ചേർത്തതു്. അപ്പോൾ സങ്കീർത്തനക്കാരൻ
ക്രിസ്തുവിനെ സൂചിപ്പിച്ചെഴുതിയ പ്രവചനത്തിൽ
യഹോവ എന്നുതന്നെയാണ് എഴുതിയതു്.

പ്രതിപക്ഷക്കാർ പറയാറുണ്ടു്: ദൈവം എന്നു
ള്ള നാമം ദൈവത്തിന്റെ കാര്യം നടത്തുവാൻ
അധികാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള എവർക്കും കൊടുത്തിരുന്നു
വെന്നു്. എന്നാൽ എബ്രായലേഖനത്തിൽനിന്നു്
ഉദ്ധരിച്ച ഭാഗത്തിൽ “ദൈവമേ” എന്നു ക്രിസ്തുവി
നെ വിളിച്ചശേഷം പറയുന്ന സംഗതികൾ ദൈ
വത്തിന്റെ കാര്യവിചാരിപ്പുകാരനോടു പറയുന്ന

വിധത്തിലല്ലല്ലോ. “എന്നേയ്ക്കുള്ള സിംഹാസനം, ഭൂമിക്കടിസ്ഥാനം ഇട്ട്” എന്ന ഭാഗങ്ങൾ വെറും കാര്യവിചാരിപ്പുകാരന്മാർതാകുന്നതെങ്ങനെ?

പു: 4: 16-നെയാണ് പ്രതിപക്ഷക്കാർ എടുത്തുകാണിക്കുന്നത്. “നിനക്കുപകരം അവൻ ജനത്തോടു സംസാരിക്കും; അവൻ നിനക്കു വായായിരിക്കും, നീ അവൻ ദൈവവുമായിരിക്കും.”

ഈ വാക്യം ശരിയായി തർജ്ജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്: “you shall be to him as God” (Revised Standard Version).

പുഴിത്തോയിലെ തർജ്ജമ:— “നീയോ അവൻ ദൈവത്തിനു പകരമായിരിക്കും.” By ക. നി. മു. സ. മാണിക്കത്തനാർ അവർകൾ.

Chain References. Bible— King James version.

“And thou shalt be to him instead of God”

അഹറോൻ മൂശയെ ദൈവമായി ആരാധിച്ചുകൊള്ളണമെന്നല്ല. ദൈവം എങ്ങനെ മോശക്ക് നേതാവായിരുന്നുവോ, അങ്ങനെ മോശ അഹറോൻ നേതാവായിരിക്കണമെന്നാണ്. ദൈവത്തോടു ഇടപെടുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെയും, അഹറോൻ മോശ വഴിയായി നടത്തണം എന്നാണ് അർത്ഥം. ദൈവത്തിനെപ്പോലെ മോശക്ക് അഹറോൻ കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കണം. അതിനാൽ ഗ്രീക്കിലും ലത്തീനിലും

ഉള്ള തജ്ജമ “ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളവയിൽ അവൻ (അഹറോസ്) നീ (മോശ) ആയിരിക്കണം” എന്നത്രെ. എബ്രായഭാഷയിൽ “നീയോ അവൻ ദൈവത്തിനുപകരമായിരിക്കാ” എന്നാണ് - ദൈവത്തിന്റെ കാര്യസ്ഥനായമോശയെ ദൈവമെന്ന് അഹറോസനോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ വിളിച്ചിട്ടില്ല. മോശയെ ആരാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെ ദൈവം എന്ന് വിളിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല അവനെ ആരാധിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുവിന് ദൈവത്വം കല്പിക്കാതെ ആരാധിക്കാൻ പാടില്ല.

82-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ “ദേവന്മാർ” എന്ന് ന്യായാധിപതിമാരെ പറയുന്നതു നിയന്താക്കർ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്. അല്ലാതെ ബഹുദൈവങ്ങളുണ്ടെന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല.

പു: 7: 1; 22: 28; എന്നീ വാക്യങ്ങളിലെ ഏലോഹീം എന്ന പദം ന്യായാധിപൻ എന്നത്രെ തജ്ജിമയെ ഉണ്ടതു്.

22: 28.ൽ, 'Ruler' എന്ന് Revised Version ൽ കാണുക (അധിപതി) 7: 1.-ൽ ഞാൻ നിന്നെ ഫാറോസ് ദൈവമാക്കിയിരിക്കുന്നു. Revised Version:- "I make you as God to Pharaoh"

മുൻ അല്ലായത്തിൽ കാണിച്ച മൂശയുടെ ഭയത്തിനും വിഷമതയ്ക്കും പ്രതിശാന്തിയായിട്ടാണ് ഇതരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധി സ്ഥാനത്തു് ഫാറോനെ വിധിക്കയും, ദൈവത്തിന്റെ ഉപകരണം എന്ന നിലയിൽ ദൈ

വാധികാരത്തോടുകൂടി അവനേയും അവന്റെ ജനങ്ങളേയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിനു തന്നെ. ഫറവോൻ മോശയുടെ വാക്കുകേൾക്കുമോ എന്നായിരുന്നു മോശയുടെ ഭയം. അതിനാൽ ദൈവം താൻ സർവ്വശക്തനാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം സർവ്വശക്തിയുള്ള തന്റെ സ്ഥാനത്തു അവനെ അയക്കുന്നുവെന്നും തൻമൂലം ഫറവോൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതെന്നു അവൻ കീഴ്പ്പെടുമെന്നുമാണ് ഇതുകൊണ്ടു കാണിക്കുന്നത്.

“ഇനി യോഹ: 5=20 പരിശോധിക്കാം. “അവൻ (ക്രിസ്തു) സത്യദൈവവും നിത്യജീവനും ആകുന്നു” എന്നു പറയുന്നു.

ക്രിസ്തുവിനെ സത്യദൈവം, നിത്യജീവൻ എന്നു വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. യോഹ: 17: 3-ൽ “ഏകസത്യദൈവമായ നീനേയും, നീ അയച്ചിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനേയും അറിയുന്നതുതന്നെ നിത്യജീവൻ ആകുന്നു” എന്നു പറയുന്നു. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ പിതാവിനെ സത്യദൈവമെന്നും, ലേഖനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെ സത്യദൈവം എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലേഖനത്തിലെ വാക്യവും സുവിശേഷത്തിലെ വാക്യവും നോക്കുമ്പോൾ പിതാവിനും പുത്രനും ഉള്ള ഏകീഭാവവും സമത്വവും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. യോഹ: 5: 20 പിതാവിനെക്കുറിച്ചാണെന്നു പ്രതിപക്ഷം പറയുമായിരിക്കും. പിതാവിനെക്കുറിച്ച് പഴയനിയമത്തിൽ അറിഞ്ഞുപോന്നവരോടു പിന്നെ പിതാവിനെക്കുറിച്ച് എന്തിനു പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവാണു വിവാദം

വിഷയം. അവനാരാണ് എന്നുള്ളതത്രെ വിശദമാക്കേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു് യേശുക്രിസ്തുവിനെ തന്നെയാണു് ഇവിടെയും യോഹന്നാൻ പറയുന്നതു്.

യോഹന്നാ: 1: 9-ൽ "അവനിലല്ലെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വസമ്പൂർണ്ണതയും ദേഹരൂപമായി വസിക്കുന്നതു്." ഫിലി: 2=6. "അവൻ ദൈവരൂപത്തിലിരിക്കെ". "അവൻ" എന്നു് ഫിലിപ്പിയായേഖനത്തിലെ മേൽവാക്യത്തിൽ കാണുന്നതു് ക്രിസ്തു തന്നെയെന്നു് സംശയിപ്പാൻ വകയില്ല. യോഹ: 5: 20-നെ മേൽ രണ്ടു വാക്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിച്ചാലും ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചാണു് സത്യദൈവം എന്നു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു് ഗ്രഹിക്കാം.

ഏശായ: 40: 3. മത്താ: 3: 3-ൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഏശായായിലെ വാക്യം ഉദ്ധരിക്കാം. "കേട്ടോ ഒരുത്തൻ വിളിച്ചുപറയുന്നതു് മരുഭൂമിയിൽ യഹോവയ്ക്കു വഴി ഒരുക്കുവിൻ. നിർജ്ജനപ്രദേശത്തു് നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നു് ഒരു പെരുവഴി നിറപ്പാക്കുവിൻ" പഴയനിയമത്തിൽ യഹോവ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ പുതിയനിയമത്തിൽ (മത്താ: 3: 3) കർത്താവു് (KURIOS) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ കർത്താവു് യേശുക്രിസ്തുവാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയത്തിന്നു വകയില്ല. കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവാൻ യോഹന്നാൻസ്താപകൻ ക്രിസ്തുവിന്നു മുമ്പായി നടക്കുമെന്നു് അവന്റെ അപ്പനായ സഖരിയാ പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ലൂക്കോ: 1; 77-യോഹന്നാൻ ഒരുക്കുന്ന വഴി ക്രിസ്തുവിനുവേ

ണ്ടിയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പരസ്യശ്രേഷ്ഠകളായ മൂന്നായി യോഹന്നാൻ നടത്തിയ വേലയാണ് ഈ ഒരുക്കൽ. ഇവിടെ മത്താ: 3: 3-ലെ കർത്താവ് ഏശായയിൽ 40: 3-ലെ യഹോവാ ആയിരിക്കെ ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമായിട്ടല്ലേ പരിഗണിക്കേണ്ടതു്.

ഏശാ: 6: 1-ൽ ഏശായദീർഘദർശിയുടെ ദർശനത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു. കർത്താവ് സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതായ ദർശനം തന്നെ. അവിടെ സ്രാപ്പികൾ യഹോവ പരിശുദ്ധൻ എന്ന് പാടുന്നു. ഇക്കാര്യം യോഹന്നാൻ ഏവൻ ഗേലീസ്ഥ തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. യോഹ: 12=41-കാണുക. "യേശുയാവൂ അവന്റെ തേജസ്സുകളെ അവനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നു ഇതു പറഞ്ഞതു്." അപ്പോൾ ഏശായ പ്രവാചകൻ കണ്ടതു് യഹോവായുടെ തേജസ്സ് ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സുതന്നെയാണെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. യഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വസിക്കാത്തതു് യേശുപ്രവാചകന്റെ നിവർത്തിയാണെന്നു കൂടി ഏവൻഗേലീസ്ഥാ പറയുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ യഹോവായും ക്രിസ്തുവും ഒരേ ദൈവംതന്നെയെന്നു സ്പഷ്ടം.

സങ്കീ: 68: 18. "നീ ഉയരത്തിലേക്കു കയറി ബലന്മാരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി; യാഹ് എന്ന ദൈവം അവിടെ വസിക്കേണ്ടതിനു നീ മനുഷ്യരോടു്, മത്സരികളോടു് തന്നെ, കാഴ്ചവാങ്ങിയിരിക്കുന്നു."

ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവർത്തി എഫേ: 4:7-10. വരെ പറയുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തെക്കുറിച്ച് സങ്കീർത്തനത്തിലുള്ള പ്രവചനമായി വി: പെരലോസ് ശ്ലീഹാ എഫേസ്യോ ലേഖനത്തിൽ ഇതു ഉദ്ധരിച്ചു പറയുന്നു. അങ്ങനെ സങ്കീർത്തനത്തിൽ പറയുന്ന യഹോവാ തന്നെയാണ് പുതിയ നിയമത്തിലെ ക്രിസ്തു എന്നു കാണിക്കുന്നു.

I പത്രോ: 3: 14. പരിശോധിക്കാം. അതിൽ ഒരു പഴയനിയമവാക്യാതമം ഉദ്ധരിക്കുന്നു. “എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കർത്താവായി വിശുദ്ധീകരിപ്പിൻ” പഴയ നിയമവാക്യം ഉദ്ധരിക്കാം. ഏശായ. 8: 13. “സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവായെ ശുദ്ധീകരിപ്പിൻ. അവൻ തന്നെ നിങ്ങളുടെ ഭയവും നിങ്ങളുടെ ഭീതിയും ആയിരിക്കട്ടെ”

വി: പത്രോസ് ശ്ലീഹാ ക്രിസ്തുവിനെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കർത്താവായി വിശുദ്ധീകരിപ്പിൻ എന്നു പറയുന്നു.

പഴയനിയമത്തിൽ യഹോവയെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകൻ എഴുതുന്നപോലെ പുതിയനിയമത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റിയും പറയുന്നു.

കർത്താവു് എന്ന പദം യഹോവാക്കു പകരം സെപ്റ്റവാജിൻറ് ഗ്രീക്ക് പഴയനിയമത്തിൽ പറയുന്ന പേരാണ്. യഹൂദന്മാർ യഹോവ എന്നു ചുരിക്കാൻ ഭയപ്പെടുകനിമിത്തം “അഡോനായി”

എന്ന പദം (അർത്ഥം കർത്താവ്) എബ്രായയിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. അതേപദം "കർത്താവ്" എന്നു ജൂതാണു ക്രിസ്തുവിനും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പഴയനിയമത്തിലെ യഹോവായും പുതിയനിയമത്തിലെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുവും ഒന്നുതന്നെ എന്നു വിപര്യോസം സാക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവ് എന്നുള്ളതു യഹോവാക്കുപയോഗിച്ചുവന്ന പഴയനിയമവാക്കാണ് പുതിയനിയമത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനും ലേഖനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

റോമ: 10: 9-ൽ "യേശുവിനെ കർത്താവ് എന്നു വായിക്കേണ്ടു ഏറ്റുപറുകയും" കർത്താവ് = യഹോവ. 1 കോരി: 12 = 3. "പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ അല്ലാതെ യേശു കർത്താവ്, എന്നു പറവാൻ ആക്കും കഴിയുമില്ല" കർത്താവ് = യഹോവ. യഹൂദന്മാർക്കു ക്രിസ്തു യഹോവായുടെ സമനാക്കുന്ന വിരോധം കഠിനമായിരുന്നു. ഇന്നും ചിലർക്കു ക്രിസ്തു ദൈവമാണെന്നുള്ള സത്യം സ്വീകരിപ്പാൻ വലിയ വിഷമംതന്നെ. വി: യാക്കോബു ൧: ൧൧-ൽ ഒരു യഹൂദ ചിന്തകനായിരുന്നു. എന്നിട്ടും യഹോവ എന്നർത്ഥമുള്ള കർത്താവ് എന്ന പദം ക്രിസ്തുവിനു അദ്ദേഹം തന്റെ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. യാക്കോ: 5: 7 & 10.

ദൈവത്തിൽ കാണേണ്ട ഗുണലക്ഷണങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ കാണുന്നതിനാലും, തന്നെ ദൈവമായി നാം ഏറ്റുപറയണം.

1. ക്രിസ്തു ജീവനാണ്. യോഹ: 1: 4; 14: 6.

2. സ്വയം ഭൂവാണു്. യോഹ: 5: 26. എബ്രാ: 7: 15.

3. അനന്യൻ അത്രെ. എബ്രാ: 13: 8.

4. സത്യം തന്നെയാകുന്നു. യോഹ: 14: 6. വെളി: 3: 7.

5. പരിശുദ്ധൻ തന്നെ. യോഹ: 6: 69. എബ്രാ: 7: 26.

6. ആദ്യന്തൻ: വെളി: 21: 16. എബ്രാ: 1: 11. കൊലൊ: 1: 17. മത്താ: 28: 20.

7. സർവ്വവ്യാപി. എഫേ: 1: 23. "എല്ലാറ്റിലും എല്ലാം നിറയ്ക്കുന്നവന്റെ നിറവു്"

8. സർവ്വജ്ഞത്വം. യോഹ: 2: 24-25-യേശുവോ എല്ലാവരേയും അറികൊണ്ടു്" യോഹ: 16: 30. "നീ സകലവും അറിയുന്നു." പ്രവൃ: 1: 24. "സകല ഹൃദയങ്ങളേയും അറിയുന്ന കർത്താവെ" I കോറി: 4: 5. "അവൻ ഇരുട്ടിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് വെളിച്ചത്താക്കി ഹൃദയങ്ങളുടെ ആലോചനകളെ വെളിപ്പെടുത്തും." കൊലൊ: 2: 3. "അവനിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റേയും പരിജ്ഞാനത്തിന്റേയും നിക്ഷേപങ്ങൾക്കെയും ഗുഹ്യമായിട്ടു് ഇരിക്കുന്നു."

9. സർവ്വശക്തിത്വം. മത്താ: 28: 18. "സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു." വെളി: 1: 8: "സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ കർത്താവു് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു."

ഇവ മൂലവും ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ദൈവത്തിനു കാണേണ്ട മറ്റൊരു കഴിവു സൃഷ്ടി, സ്ഥിതി (പരിപാലനം) സംഹാരശക്തിയാണു്. ഇവയെപ്പറ്റി വേദം എന്തുപറയുന്നു എന്ന് നോക്കാം.

യോഹ: 1: 3. "സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം ഉളവായി. ഉളവായതു് ഒന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉളവായതല്ല."

I കോരി: 8: 6. അവൻ മുഖാന്തരം സകലവും, അവൻ മുഖാന്തരം നാമു് ആകുന്നു." കൊലൊ. 1:16 "കത്തൂരപങ്ങൾ ആകട്ടെ, വാഴ്ചകൾ ആകട്ടെ, അധികാരങ്ങളാകട്ടെ, സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. അവൻ മുഖാന്തരവും അവനായിട്ടും സകലവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."

എബ്രാ: 1: 10. "കത്താവെ നീ പൂർവ്വകാലത്തു് ഭൂമിക്ക് അടിസ്ഥാനം ഇട്ടു, ആകാശവും നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയാകുന്നു."

ഇത്രയും വാക്യങ്ങൾകൊണ്ടു് ക്രിസ്തു സൃഷ്ടിതാവാണ് തെളിയുന്നു.

ഇനി തന്റെ പരിപാലനം കൊലൊ: 1: 17. "അവൻ സകലത്തിനും ആധാരമായിരിക്കുന്നു."

എബ്രാ: 1: 3. "സകലത്തേയും തന്റെ ശക്തിയുള്ള വചനത്താൽ വഹിക്കുന്നവനും."

ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരകാലത്തു് രോഗികളെ സൗഖ്യപ്പെടുത്തുകയും, മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുകയും, വിശന്നിരുന്നവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയും പാപികൾക്കു മോചനം കൊടുക്കുകയും, അജ്ഞാനി

കൾക്ക് ജ്ഞാനോപദേശം ചെയ്യയും ചെയ്തും പരിപാലനയുടെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

സംഹാരശക്തി:—അത്തിയെ ഉണക്കിയതും, പന്നികളെ കടലിൽ മുക്കിക്കൊന്നതും, സംഹാരശക്തിയാണ്.

യോഹ: 5: 27—29. ന്യായവിധി നടത്തുവാൻ അവൻ അധികാരം ഉണ്ട്. മത്താ:25:31-46. ഇവിടെയും ദുഷ്ടന്മാരെ ദണ്ഡനത്തിലേക്ക് അയക്കുന്നു. വെളി: 20: 11-15 വെള്ള സിംഹാസനത്തിലിരുന്ന് ന്യായവിധി നടത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരശക്തിയുള്ളവനാണ് ക്രിസ്തു.

ക്രിസ്തുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതായി കാണുന്നു.

1. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ആരാധന. യോഹ: 20: 28. “എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമായുളളോവെ.”

2. എബ്രാ: 1: 6. “ആദ്യജാതനെ പിന്നെയും ഭൂതലത്തിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ സകല ഭൂതന്മാരും അവനെ നമസ്കരിക്കേണം.....”

3. ഫിലി: 2: 10-11 അങ്ങനെ “യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ.ൻല്ലോകങ്ങളെയും ഭൂലോകങ്ങളെയും അധോലോകങ്ങളെയും മുഴുക്കാൽ കൈയും മടങ്ങുകയും എല്ലാ നാവും യേശുക്രിസ്തു കർത്താവും” എന്നു പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനായി ഏറ്റവും വലിയൊരു ചെയ്യേണ്ടിവരും.”

4. വെളി. 5:12-14. “അറക്കപ്പെട്ടിട്ടു കഞ്ഞൊടു ശക്തിയും ധനവും ജ്ഞാനവും ബലവും ബഹുമാനവും മഹത്വവും സ്തോത്രവും ലഭിച്ചാൻ യോഗ്യൻ എന്നു പറഞ്ഞു.....മുപ്പന്മാർ വീണ്ടു നമസ്കരിച്ചു.”

വീണ്ടും ക്രിസ്തു തന്നെ, തന്നെത്താൻ പിതാവായ ദൈവത്തോടു സമമാക്കി. യോഹ: 5: 18. യോഹ: 10: 30-ൽ “ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു” എന്നു പറയുന്നു. യോഹ: 14: 9-ൽ “എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു” എന്നു പറയുന്നു. യോഹ: 16: 15 “പിതാവിനുള്ളതു കൈയും എനിക്കുള്ളതു.” യോഹ: 17: 10. “എന്റേതെല്ലാം നിന്റേതും നിന്റേതു എന്റേതും ആകുന്നു.”

ദാവീദ് ടീർപ്പടർശിയും യേശുക്രിസ്തുവിനെ കത്താവു (യഹോവ) എന്നു വിളിക്കുന്നു. മത്താ: 22: 41-46.

ഇമ്മാനുവേൽ

ഈ പേരിൽനിന്നുതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം വെളിവാകും.

ഇമ്മാ = ക്രിസ്തു.

നു = നമ്മോടു

എൽ = ദൈവം.

ക്രിസ്തു നമ്മോടുകൂടെ വസിക്കുമ്പോൾ ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ വസിക്കുകയാണ്. ക്രിസ്തു വസിക്കുമ്പോൾ ദൈവം വസിക്കുന്നു എന്ന അർത്ഥം

ത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കെ ക്രിസ്തു ദൈവമല്ലാതെ പിന്നെ ആർ? ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ നമ്മോടുകൂടെ എന്നല്ലല്ലോ ആ വാക്കിനർത്ഥം. മനുഷ്യൻ നമ്മോടുകൂടെ എന്നുമല്ല അർത്ഥം.

മലാഖി: 3: 1. “എനിക്കു മുമ്പായി നിരന്തരം നടത്തിയ ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ അയയ്ക്കുന്നു..... എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.”

എനിക്കു എന്നുള്ളതു യഹോവയ്ക്കു എന്നാണല്ലോ. എന്റെ ദൂതൻ എന്നുള്ളതു യോഹന്നാൻ സ്താപകനാണ്. ദൂതന്റെ പിന്നാലെ വരുന്ന ആൾ ക്രിസ്തു ആണ്. ആ ആളെ യഹോവയായി ഇവിടെ കാണാം. അതിനാൽ യഹോവായും ക്രിസ്തുവും ഒന്നുതന്നെ—ഏകദൈവം.

സങ്കീ: 24: 7, 8, 10. “വാതിലുകളെ നിങ്ങളുടെ തലകളയത്തുവിൻ, പണ്ടേയുള്ള കരകുകളേ ഉയർന്നിരിപ്പിൻ; മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു പ്രവേശിക്കട്ടെ. മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു ആർ? ബലവാൻ വീരനുമായ യഹോവ; യുദ്ധവീരനായ യഹോവ തന്നെ.”

ഈ വാക്യങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗാരോഹണത്തിന്റെ പ്രവചനമാണല്ലോ. വാതിൽ കടന്നുപോകുന്ന യഹോവ ക്രിസ്തുതന്നെ. ഏശായ. 48: 11-ൽ “ഞാൻ എന്റെ മഹത്വം മറ്റൊരാളെക്കൊടുക്കയില്ല” എന്നു യഹോവായുടെ വചനം കാണുന്നു. അല്ലോ ക്രിസ്തുവിനു് ആ മഹത്വം കൊടുത്തതു് എന്തുകൊണ്ടു്? ക്രിസ്തുവും യഹോവായും ഒരു ദൈവംതന്നെയാകയാലാണു്.

1 കോറി. 1: 30-ൽ ക്രിസ്തു "നീതി"യാണെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ യിരമ്യാവ് 23: 5-6 കാണുക. "ഞാൻ ദാവീദിന് നീതിയുണ്ടോരു മുളയായവനെ ഉടെവിപ്പിക്കുന്ന കാലം വരും; അവൻ രാജാവായി വാണു് ബുദ്ധിയോടെ പ്രവർത്തിച്ചു് ദേശത്തു് നീതിയും ന്യായവും നടത്തും. അവന്റെ കാലത്തു് യഹൂദ രക്ഷിക്കപ്പെടും; യിസ്രായേൽ നിർഭയമായി വസിക്കും; അവനു് യഹോവാ നമ്മുടെ നീതി എന്നു പേർ പറയും——"

"യഹോവ നമ്മുടെ നീതി" എന്നുള്ളതു് ക്രിസ്തുവിന്റെ പേരാണ്. നീതിസ്വരൂപനായി വെളിപ്പെട്ട യഹോവ തന്നെയാണ് ക്രിസ്തു.

വെളി. 1: 17-ലും 22: 13 ലും ക്രിസ്തു പറയുന്നതു് ശ്രദ്ധിക്കുക. "ഞാൻ ആദ്യനും അന്ത്യനും ജീവനുള്ളവനും ആകുന്നു." ഞാൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും ഒന്നാമനും ഒടുക്കത്തവനും ആദിയും അന്തവും ആകുന്നു." ദൈവം ഒഴിച്ചു് ആർക്കെങ്കിലും ഞാൻ ആദിയും അന്തവുമാണെന്ന് പറയുവാൻ കഴിയുമോ. യഹോവാ പഴയനിയമത്തിൽ അതു് തന്നെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ടു്. ഏശായാ 44: 6, 48: 12.

അതിനാൽ പഴയ നിയമത്തിലെ യഹോവായും പുതിയനിയമത്തിലെ ക്രിസ്തുവും ഒരേ ദൈവം തന്നെ.

പ്രവൃത്തി. 2: 21-ൽ പത്രോസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നതാവിതു്. "എന്നാൽ കത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ഏവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും" ഇവിടെ ക്രിസ്തുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ശ്ലീഹാ പറയു

ന്നതു്. ഈ ഉദ്ധരണി യോവേൽ 2: 32-ൽ നിന്നാണു്. അവിടെ പറയുന്നതു്: “എന്നാൽ യഹോവായുടെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ഏവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും.” അതിനാൽ യോവേൽ പ്രവചനത്തിൽ പറയുന്ന യഹോവായും പെന്തിക്കോസ്തു ദിവസത്തിൽ പത്രോസു് ശ്ലീഹായുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുന്ന കർത്താവും ഒന്നു തന്നെ. യേശുക്രിസ്തു യഹോവ തന്നെ എന്ന് സ്പഷ്ടം.

1 തീമോ. 3: 14-16. “ഞാൻ വേശത്തിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ വരും എന്ന് ആശിക്കുന്നു. താമസിച്ചുപോയാലോ സത്യത്തിന്റെ തുണും അടിസ്ഥാനവുമായി ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭയാകുന്ന ദൈവാലയത്തിൽ നടക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെയെന്നു് നീ അറിയേണ്ടതിനു് ഇതെഴുതുന്നു. അപ്പൻ ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു; ആത്മാവിൽ നിരീകരിക്കപ്പെട്ടു; ഭൂതന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടു; ലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു; തേജസ്സിൽ എടുക്കപ്പെട്ടു; എന്നിങ്ങനെ ദൈവഭക്തിയുടെ മൗഢം സമ്മതമാം വണ്ണം വലിയതാകുന്നു.”

ഒരാൾ ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടെന്നെങ്കിൽ വെളിപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു് ആത്മീയനായിരിക്കണം. ‘അവൻ’ എന്ന് പറയുന്നതു് ആരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു്? മേൽ വാചകത്തിൽ പറയുന്ന ദൈവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു്. ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ട ആത്മജീവിതനിമിത്തം ദൈവം തന്നെ. പഴയ പതിപ്പുകളിൽ അവൻ എന്നുള്ളിടത്തു് “ദൈവം” എന്നാണെന്നു്

Revised standard version എട്ടുനോട്ടിൽ കാണുന്നു. ദൈവഭക്തിയുടെ മൗഢം (mystery) ദൈവം മനുഷ്യനായി തീർന്നതാണ്. ഒരു സൃഷ്ടി വെളിച്ചപ്പെട്ടാൽ ദൈവഭക്തിയുടെ മൗഢമാകുവാൻ തരമില്ല.

കർത്താവ് എന്ന പുതിയ നിയമത്തിലെ പദം:—
എബ്രായ ഭാഷയിൽ ദൈവത്തിന് യഹോവ എന്നത്രെ പറയുന്നതു്.

B. C. 2-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സെപ്റ്റുവജിന്റ് പരിഭാഷയിൽ യഹോവ എന്ന പദം ഗ്രീക്കിലേക്ക് “കുറിയോസ്” എന്ന പദമായി തർജ്ജമ ചെയ്തു. കുറിയോസ് എന്നതിന്റെ അർത്ഥം കർത്താവ് എന്നാണ്. ക്രിസ്തു പഴയ നിയമത്തിലെ യഹോവ അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ പുതിയനിയമത്തിൽ കർത്താവ് എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുവാൻ ശ്ലീഹന്മാർ തുനിയുകയില്ലായിരുന്നു.

നിഖ്യാസുന്നഹദോസിന് മുമ്പുള്ള വി. പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷികൾ വളരെയുണ്ട്. അവയെല്ലാം വിസ്താര ഭയത്താൽ വിടുകയാണ്. മാർ ഇസാക്പ്രോസ്, വി. പോലിക്കാർപ്പ്, വി. ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടിൻ മുതലായവരും വലിയ പണ്ഡിതനായ റിജനും, തെത്തുല്പനും എല്ലാം ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമായി പറയുന്നു. ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിലെ രക്തസാക്ഷികളുടെ പല പ്രാർത്ഥനകളിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി കാണാം. പ്രവൃത്തി. 7: 59. “കർത്താവായ യേശുവേ എന്റെ ആത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളണമെ” എന്നു് സ്തേപ്പാനോസ് പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ആദ്യന്തരാണ്ടുകളിലെ ക്രിസ്തീയ സഭ ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമായിത്തന്നെയാണ് അംഗീകരിച്ചിരുന്നതു്. അക്കാലത്തു് എഴുതിയിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനാഗീതങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ സാക്ഷിക്കുന്നു. ആദ്യശതകങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമായി ആരാധിച്ചു പോന്നു. എന്നാൽ അക്കാലങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമായി സ്വീകരിക്കാത്ത എതിർ ക്രിസ്തുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ ലേഖനം തന്നെ അതിനു് സാക്ഷിയാണ്. 2 യോഹ. 7-ാം വാക്യം. “യേശുക്രിസ്തുവിനെ ജഡത്തിൽ വന്നവൻഎന്നു് സ്വീകരിക്കാത്ത വഞ്ചകന്മാർ പലരും ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. വഞ്ചകനും എതിർ ക്രിസ്തുവും ഇങ്ങനെയുള്ളവനാകുന്നു.”

ജഡമായി വന്നവൻ ആരാണ്? വചനം. വചനം ആരു്? ദൈവം. യോഹ: 1-ാം അദ്ധ്യായം കാണുക. ഒരു എതിർവാദമുണ്ടു്. “എന്റെ ദൈവമെ എന്റെ ദൈവമെ നീ എന്തുകൊണ്ടു് എന്നെ കൈവിട്ടു്.”

മനുഷ്യസ്വഭാവം (അതായതു് മനുഷ്യത്വം) ക്രിസ്തുവിനുണ്ടു്. ദൈവമാകുന്ന താൻ വി. മറിയം മിൽനിന്നും ഒരു ശരീരം എടുത്തു. അങ്ങനെ ദൈവമായ താൻ പുണ്യമനുഷ്യത്വം കൂടിയുള്ളവനായി ഒരു ചരിത്ര പുരുഷനായിതിന്നു്. മനുഷ്യത്വത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ എളിമ ബലഹീനത എന്നിവ സുവീശേഷങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. തന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളും മരണവും

തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. ഇരുമ്പിൽ അഗ്നി പ്രവേശിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ആ ഇരുമ്പിനെ അടിച്ചു പരത്തുകയും നീട്ടുകയും ചെയ്യാം. അഗ്നിയെ അല്ല പരത്തുന്നത്. ദൈവത്വം അഗ്നിസദൃശമാണ്. ഇരുമ്പ് മനുഷ്യത്വമാണ്. ദൈവത്തിന് പീഡ അനുഭവിപ്പാനോ മരിക്കാനോ സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ ദൈവം പീഡയനുഭവിപ്പാൻ ഒരു ശരീരം എടുത്തു. അപ്പോൾ ദൈവസ്വഭാവവും (Divine Nature) മനുഷ്യസ്വഭാവവും (Human Nature) ഉള്ള ഒരു ദൈവികപുരുഷനാണ് ക്രിസ്തു. തത്വത്തിൽ ക്രിസ്തു ദൈവവും (Personality) എന്നാൽ പാപവാഹകൻ എന്ന നിലയിൽ ബലഹീനമനുഷ്യനുമാണ്. താൻ പാപം ചെയ്തിട്ടില്ലതാനും. ദൈവത്വത്തിന് ജനനവും മരണവും ഇല്ല. തന്റെ മനുഷ്യത്വമാണ് ജനിച്ചതും മരിച്ചതും.

ക്രിസ്തു പാപവാഹകൻ എന്ന നിലയിൽ (II കോരി: 5: 21) പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷാവിധി ഏൽക്കുകയാണ്. അതിന്റെ ഏറ്റവും മൂല്യസമയത്താണ് "എന്റെ ദൈവമെ....." എന്നു 22-ാം സങ്കീർത്തനം ചൊല്ലിയത്. സങ്കീ: 22: 1 ആണ് ആ വാക്യം. ക്രിസ്തു മരണസ്ഥലത്ത് "പിതാവേ" എന്നാണ് പറയുന്നത് സങ്കീ: 22 : 1 ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വന്ത പ്രാർത്ഥനയല്ല. തന്റെ ഉദ്ധരണിയാണ് കഷ്ടാനുഭവത്തേയും മരണത്തേയും പറ്റി പ്രവചിക്കുന്ന ഒരു സങ്കീർത്തനമാകയാൽ ആ സങ്കീർത്തനം ചൊല്ലുകയായിരുന്നു. മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ നമുക്കുവേണ്ടി പാപമായി തീർന്നപ്പോൾ ദൈ

വവും പാപവും തമ്മിൽ വേഴ്ത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ ദൈവം പാപമായിത്തീർന്ന യേശുവിനെ കൈവിട്ടതാണ് പാപപരിഹാരബലിയിലെ അത്യുച്ചസ്ഥാനം, ആ കൈവിടലാണ് മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുവനേയും ദൈവവുമായി ഐക്യപ്പെടുത്തുവാൻ മതിയായ ബലിയിലെ സാരവത്തായ ഭാഗം. അപ്പോൾ ബലി നിവർത്തിയായി. പിന്നീട് യേശു തന്റെ ആത്മാവിനെ (മനുഷ്യാത്മാവിനെ) ദൈവത്തിൽ എല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഒരു നരകം അനുഭവിച്ചാണ് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ നരകത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നത്. യേശുവിനെ കൈവിട്ടതാണ് മനുഷ്യനെ സ്വീകരിപ്പാൻ തക്കമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിയത്. ബലിതീർന്നു. യേശു ദൈവവുമായി ഐക്യപ്പെട്ട് ആത്മാവിനെ ശരീരത്തിൽനിന്നും വേർപെടുത്തി. എല്ലാം അങ്ങനെ നിവർത്തിയായി. റോമ: 3: 23-26 വരെ വാക്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയാണ് നീതിയോടെ പാപിയെ സ്വീകരിപ്പാൻ മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിയതെന്ന് പറയുന്നു. ഇത് ഒരു മർദ്ദം തന്നെയാണ്.

എന്നാൽ ചിലർ ഈ വാക്യത്തെ അതായത് സങ്കീ: 22: 1-നെ വേറെവിധത്തിലും എബ്രായഭാഷയിൽനിന്നും തർജ്ജമ ചെയ്യാമെന്ന് പറയുന്നു. (Dr. Moffat) “എന്റെ ദൈവം, എന്റെ ദൈവം, എന്തിന് എന്നെ കൈവിടുന്നു?” അതായത് കൈവിടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കൈവിട്ടമില്ല.

യോഹ: 17: 10. “എന്താണിത് എല്ലാം നിന്റേതാ, നിന്റേതാ എന്താണിത് ആകുന്നു.”

ത്രിത്വത്തിലെ പിതാവിനോടു ത്രിത്വത്തിലെ പുത്രൻ പറയുന്ന വാക്യമാണിത്. പിതാവിനുള്ളതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് പിതാവിന്റെ ദൈവത്വം തന്നെ. അത് പുത്രനും ഉണ്ട്. എന്നാൽ രണ്ടാളുകൾ ആയിരിക്കുന്നതിൽ ഉള്ള വ്യത്യാസം പിതാവ് ജനിപ്പിക്കുന്നവൻ, പുത്രൻ ജനിക്കുന്നവൻ എന്ന് മാത്രമാണ്. ബോധം പിതാവാണെങ്കിൽ ബോധത്തിൽനിന്നുള്ള വചനം പുത്രനും ജീവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവും ആണെന്ന് വേഗം മനസ്സിലാക്കാൻ ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. ബോധം വചനമല്ല; വചനം ബോധവുമല്ല. രണ്ടാണ്. എന്നാൽ സാരാംശത്തിൽ രണ്ടും ഒന്നുതന്നെ.

മത്താ: 13: 41-ൽ “മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ അയക്കും.”

മത്താ: 16: 27. “മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തിൽ തന്റെ ദൂതന്മാരായിവരും.”

മത്താ: 24: 31. “അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ മഹാകാഹളധ്വനിയോടുകൂടെ അയക്കും.”

ഈ 3 വാക്യങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മാലാഖമാരെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൂതന്മാരായി (മാലാഖമാരായി) പറയുന്നു.

ക്രിസ്തു ദൈവമാകുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ പറയുവാൻ ഇടയായത്. ദൂതന്മാരെ ഓരോ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ അവരുടെമേൽ ക്രിസ്തുവിന് ദൈവത്തിനൊപ്പം അധികാരം കാണുന്നു.

യോഹ: 5: 10-18. ഈ ഭാഗത്തു ശാബ്ബത്തിൽ സ്വസ്ഥമായിരിക്കണം എന്ന പഴയനിയമ കല്പനയെ ക്രിസ്തു ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതായി കാണുന്നു. ശബ്ബ

ത്തു (ശനയാഴ്ച ആചാരം) ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. (കാലോ 2: 16-17) പഴയനിയമത്തിൽ ശാബ്ബത്താചാരം (ശനയാഴ്ച ആചാരം) യഹോവാ കൊടുത്ത കല്പനയാണ്. ന്യായപ്രമാണത്തിലെ വളിയും പുളിയും മാറുവാൻ മനുഷ്യർക്ക് അധികാരമില്ല. എന്നാൽ കല്പിച്ചവൻ കല്പനയെ റദ്ദാക്കാം. യേശു ശനയാഴ്ച ആചാരം റദ്ദാക്കിയതുകൊണ്ട് ന്യായപ്രമാണയുഗത്തിൽ കല്പന കൊടുത്ത ദൈവം താൻ തന്നെയാണെന്ന് ഗ്രഹിക്കണം. ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ശനയാഴ്ച ആചാരം നിറുത്തിയത് ക്രിസ്തുതന്നെയാണ്.

മോശയോ പ്രവാചകന്മാരോ ഒരിക്കലും തങ്ങളെ ദൈവത്തിനു സമന്മാരാക്കിയിട്ടില്ല. അഹരോനും ഹരവോനും മോശ ദൈവത്തെപ്പോലെ അധിപതിചെയ്യിക്കുന്നുവെങ്കിലും ദൈവത്തോടു തന്നെത്താൻ ഒരിക്കൽപോലും സമന്മാരാക്കിയിട്ടില്ല. ക്രിസ്തുവോ ദൈവത്തോടു തന്നെ സമന്മാരി. യോഹ: 5: 18. "ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു". എന്ന് യോഹ: 10: 33-ൽ പറയുന്നു. "എന്റെ പിതാവും നിങ്ങളുടെ പിതാവും" എന്നുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രയോഗം തന്നെ തന്നിച്ച് പിതാവിനോടുള്ള ബന്ധം മനുഷ്യർക്കുള്ള ബന്ധമല്ലെന്ന് ഗ്രഹിക്കുന്നു.

യോഹ: 10: 28, 29, 30 "ഞാൻ അവയ്ക്കു നിത്യജീവൻ കൊടുക്കുന്നു; അവ ഒരു നാളും നശിച്ചുപോകയില്ല; ആരു അവയെ എന്റെ കൈയ്യിൽ നിന്നും പിടിച്ചുപറിക്കയില്ല. അവയെ തന്നിരുന്ന എന്റെ പിതാവ് എല്ലാവരിലും വലിയവൻ. പിതാവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും പിടിച്ചുപറിപ്പാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല. ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു."

“വിശ്വാസികൾ പുത്രന്റെ കൈയിൽ എന്ന് പോലെ പിതാവിന്റെ കൈയിലും ഇരിക്കുന്നു. 28-ാം വാക്യത്തിൽ പുത്രന്റെ കൈയിലാണെന്നും 29-ൽ പിതാവിന്റെ കൈയിലാണെന്നും പറയുന്നു. 30-ൽ പിതാവും താനും ഒന്നാകുന്നു എന്ന് പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കൈയും പിതാവിന്റെ കൈയും ഒന്നാണെന്ന് പറയുന്നു. അവയവം ഒന്നാകയാൽ ഒരു ദൈവം തന്നെയെന്ന് സാരം.

യോഹ: 5: 22-23. എല്ലാവരും പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നപോലെ പുത്രനെയും ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിന്.....”. അതിനാൽ പിതാവിനും പുത്രനും തുല്യബഹുമാനം കൊടുക്കണം. പുത്രൻ സൃഷ്ടിയും പിതാവു മാത്രം സ്രഷ്ടാവും ആണെങ്കിൽ സ്രഷ്ടാവിനും സൃഷ്ടിക്കും തുല്യബഹുമാനം ചേച്ചയാകുമോ? “പുത്രനെ ബഹുമാനിക്കാത്തവൻ അവനെ അയച്ച പിതാവിനേയും ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല.” പുത്രനെ പിതാവിനു തുല്യമായി ബഹുമാനിക്കണമെന്ന് 12-ാം വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ ബഹുമാനംതന്നെ പുത്രനും കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യം 23-ൽ പറയുന്നു. ഉയർച്ചതാഴ്ച പിതാവിനും പുത്രനും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ബഹുമാനത്തിൽ പിതാവിനെയും പുത്രനേയും തുല്യസ്ഥിതിയിൽ കരുതുമോ.

അതിനാൽ പിതാവിനുള്ള അതേ ദൈവത്വം പുത്രനും ഉള്ളതിനാലാണ് സമബഹുമാനം വെച്ചിരിക്കുന്നത്.

യോഹ. 3: 13. “സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി വന്ന [വനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനായ] മനുഷ്യപുത്രൻ അല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറിയിട്ടില്ല.”

ഭൂമിയിലിരിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലും ആയിരീ
ക്കണക്കുകളിൽ താൻ ദൈവമായിരിക്കണ്ടേ?

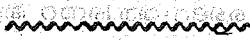
ബ്രാക്കറ്റിൽ ഉള്ള ഭാഗം സുറിയാനി പ്ശീ
ത്തായിലും ലത്തീനിലും കാണുന്നു.

സുറിയാനി പ്ശീത്താ തജ്ജമ ചെയ്ത കാല
ത്തു് ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഉണ്ടായിര-
ന്നുവെന്ന വിശ്വാസം സഭയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. യോഹ-
14. 9-10. "എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ ക
ണ്ടിരിക്കുന്നു." വാക്യം 10. "ഞാൻ പിതാവിലും,
പിതാവു് എന്നിലും....."

ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവും പിതാവും
ദൈവത്വത്തിൽ ഒന്നു തന്നെ എന്നു വ്യക്തമാണ്.
വേർതിരിയാൻ പാടില്ലാത്ത രണ്ടു വ്യക്തികളാണ്
പിതാവും പുത്രനും. സൂര്യഗോളവും വെളിച്ചവും
തമ്മിൽ വേർതിരിക്കാമോ. ദൈവത്വത്തിൽ അ-
വർ ഭിന്നിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വിധത്തിൽ
ഒന്നാണ്.

ഏശായ 9: 6-7 ക്രിസ്തുവിന്റെ ചേരുകൾ
ഇവിടെ ഏശായ പ്രവാചകൻ എഴുതുന്നു. അതിൽ
"വീരനാം ദൈവം" എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
"Mighty God" എന്നാണ് Revised standard
version ൽകാണുന്നത്. ഇതിനേക്കാൾ വലിയ
ദൈവം പിന്നെ എവിടെ?

ഇത്രയും സാക്ഷികളുടെ ബാഹുല്യത്തിൽ ത്രി-
യേക ദൈവവിശ്വാസികൾ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ
വെളിച്ചത്തിൽ തന്നെയാണ് യേശുക്രിസ്തുവിനെ
ത്രിത്വത്തിൽ ഒരുവനായ ദൈവം എന്ന് വിശ്വ-
സിക്കുന്നത്.

III

പരിശുദ്ധാത്മാവ് ത്രിയേകദൈവത്തിൽ ഒരു വ്യക്തിയാണോ?

അപ്പ: പ്രവൃ: 5: 3-4. "അപ്പോൾ പത്രോസ് അനന്യാസെ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു വ്യാജം കാണിച്ചാണു നിലത്തിന്റെ വിലയിൽ കുറെ എടുത്തുവെപ്പാണു സാത്താൻ നിന്റെ ഹൃദയം കൈവശമാക്കിയതു എന്തു? അതു വില്ക്കുമവെ നിന്നേറതായിരുന്നില്ലയോ? വിററശേഷവും നിന്റെ കൈവശം അല്ലായിരുന്നവോ? ഈ കാര്യത്തിനു നീ മനസ്സുവെച്ചതു എന്തു? മനുഷ്യരോടല്ല ദൈവത്തോടത്രെ നീ വ്യാജം കാണിച്ചതു എന്നുപറഞ്ഞു."

പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു വ്യാജം കാണിച്ചു എന്ന് 3-ാം വാക്യത്തിലും 4-ാം വാക്യത്തിൽ ദൈവത്തോടാണു വ്യാജം കാണിച്ചതെന്നും വി: പത്രോസ് സ്ത്രീഹാ പറഞ്ഞപ്പോൾ ആർക്കും വ്യക്തമാകുന്നതു പരിശുദ്ധാത്മാവും ദൈവവും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു അപ്പസ്തോലൻ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണു. പത്രോസ് സ്ത്രീഹ പരിശുദ്ധാത്മാവു ദൈവമാണെന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ നാം എന്തിനു മറിച്ചുപറയുന്നു?

ഇനി വി: പൌലോസ് സ്ത്രീഹായുടെ സാക്ഷിയും നോക്കാം.

I കോരി: 3: 16. "നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം എന്നും ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങൾ

ഉിൽ വസിക്കുന്നുവെന്നും അറിയുന്നില്ലയോ?" | കോരി: 6: 19 "ദൈവത്തിന്റെ ഭാനമായി നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മന്ദിരമാകുന്നു നിങ്ങളുടെ ശരീരം."

1-ാം വാക്യത്തിൽ കൊരിന്ത്യർ ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരമായിരിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരിൽ വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു എന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് വസിക്കുമ്പോൾ ആ ശരീരം ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരമാകണമെങ്കിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദൈവമാകണ്ടേ?

രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മന്ദിരം ആണ് കൊരിന്ത്യരുടെ ശരീരം എന്നു പറയുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മന്ദിരം എന്ന് ശ്ലീഹാ പറയുമ്പോൾ ദൈവത്തേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനേയും രണ്ടായിട്ടല്ല ഒന്നായിട്ടാണ് വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്നു കാണാം.

1 കോരി. 12: 4-8-ൽ പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെപ്പറ്റിയും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. "എന്നാൽ കൃപാവരങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്; ആത്മാവ് ഒന്നത്രെ". (പരിശുദ്ധാത്മാവ് തന്നെ) "ശുശ്രൂഷകളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്; കർത്താവു ഒരുവൻ" (യേശു കർത്താവ് തന്നെ) "വീര്യപ്രവൃത്തികളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്: എങ്കിലും എല്ലാവരിലും എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവം ഒരുവൻ തന്നെ". (പിതാവായ ദൈവം). ഇങ്ങനെ പരി: ആത്മാവ്, പുത്രൻ, പിതാവ്, ഈ ത്രിത്വത്തിന്റെ സൂചനയും ഇവിടെ ശ്ലീഹാ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവി
 ന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റോമ: 8: 2-ൽ “ജീവന്റെ
 ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണം” എന്നുപറയുന്നതിനാൽ
 പരിശുദ്ധാത്മാവ് വെറും ശക്തിയല്ല ജീവനുള്ള
 വ്യക്തിയാണെന്നു ഗ്രഹിക്കണം. യോഹ. 16: 13ൽ
 “സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു വരുമ്പോഴോ” എന്നു
 പറയുന്നതിനാൽ സത്യം എന്ന ഗുണം പരിശുദ്ധാ
 ത്മാവിനുണ്ടെന്നറിയണം. വെറും ശക്തിക്ക് സ
 ത്യമെന്നോ അസത്യമെന്നോ ഒന്നും പറയാനില്ല
 ഒല്ലോ. റോമ. 15: 32-ൽ “ആത്മാവിന്റെ സ്നേ
 ഹത്തെയും ഓപ്പിച്ചു” ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധി
 പ്പിക്കുന്നു” എന്ന് വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നു.
 ആത്മാവ് വെറും ശക്തിയാണെങ്കിൽ ആത്മാവി
 ന്ന് സ്നേഹം ഉണ്ടായിരിക്കുമോ? എഫേ. 4: 30ൽ
 “ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്ക
 രുത്” എന്ന് പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. ശക്തിയാണെ
 ന്കിൽ പരിശുദ്ധമെന്നോ അശുദ്ധമെന്നോ പറയാ
 നില്ല. വ്യക്തികാണു് പരിശുദ്ധിയുള്ളതു്.

സങ്കി: 139: 7-ൽ “നിന്റെ ആത്മാവിനെ
 ഒളിച്ചു് ഞാനെവീടേക്കു പോകും” എന്നുപറയുന്ന
 തിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവില്ലാത്ത ഒരു
 വും ഇല്ലെന്നറിയണം. പരി: ആത്മാവ് സർവ്വവ്യാപി
 യതെ.

1 കോറി: 12: 4-11 വരെ വയിക്ക
 ന്ബോൾ ഒരേപരിശുദ്ധാത്മാവ് വിവിധകൃപകൾ
 ൾ പൊതുപ്രയോജനത്തിനായി ആവശ്യം നോ
 ക്കി വിഭജിച്ചു് കൊടുക്കുന്നതായി കാണുന്നു. 11-ാം
 വാക്യം:-“എന്നാൽ ഇതു എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്

താൻ ഇച്ഛിക്കും പോലെ അവനവൻ അതതുവരം പകർത്തുകൊടുക്കുന്ന ഒരേ ആത്മാവ് തന്നെ." ആത്മാവ് വെറും ശക്തിയാണെങ്കിൽ ഇച്ഛിക്കാനും വരം പകർത്തുകൊടുക്കുവാനും കഴിയുമോ? ഒരു സർവ്വജ്ഞതപം പരി: ആത്മാവിനുള്ളതിനാലാണ് വേണ്ട പ്രകാരം വരം പകർത്തുകൊടുക്കുവാൻ കഴിവുള്ളത്.

2 കോറി: 13: 14 ൽ "പരിശുദ്ധത്മാവിന്റെ കൂട്ടായ്മ" കോറിന്ത്യക്രിസ്ത്യാനികളോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ എന്ന് അപ്പസ്തോലൻ ആശീർവാദം കൊടുക്കുന്നു. കൂട്ടായ്മ എന്നതിന് "Revised Standard Version" ൽ Fellowship എന്ന പദമാണ് - വെറും ശക്തിയുമായി കൂട്ടായ്മ (Fellowship) ഉണ്ടാകാറില്ല. ജീവനുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായിട്ടാണ് Fellowship ഉണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിനെ വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യൻ തന്നെയായി പറയുന്നു. മോശയുടെ ആത്മാവ് രൂപാന്തര മലയിൽ കത്താവിനും ശിഷ്യന്മാർക്കും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ ആത്മാവിനെ മോശ തന്നെയായിട്ടാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് എന്നു പരിശുദ്ധാവിനെ പറയുന്നുണ്ട്. മത്താ: 12: 28. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ദൈവം തന്നെ. 1 കോറി 3: 16. ലും ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് എന്നു പറയുന്നു. ഒരു മനുഷ്യന്റെ അത്യഗാധവും അതിമമ്വമായ ഭാഗം ആത്മാവാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ദൈവത്തിന്റെ അത്യഗാധവും അതിമമ്വമായ അന്തർഭാഗമാണ്. ദൈവാത്മാവിന് ദൈവത്തിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ മഹനീയത വിശദീകരിപ്പാൻ കഴിയും. 1 കോറി: 2: 11- നോക്കുക. "മനു

ഷ്യനിലുള്ളത് അവനിലെ മനുഷ്യാത്മാവല്ലാതെ മനുഷ്യരിൽ ആർ അറിയും? അവർക്കും തന്നെ ദൈവത്തിലുള്ളത് ദൈവാത്മാവല്ലാതെ ആരും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല". ദൈവാത്മാവ് ഗ്രഹിച്ചാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണെന്നും ഇവിടെ കാണാം. വിദ്യുച്ഛക്തിപ്പോലെ ഒരു ശക്തിക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിവില്ലല്ലോ.

പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആൾ (Person) തന്നെയാണെന്നാണ് പുതിയ നിയമപഠനം കൊണ്ട് മനസ്സിലാകുന്നത്.

ആത്മാവ് എന്ന പദത്തിന് (PNEUMA) ന്യൂമാ എന്ന പദം ഗ്രീക്കിൽ പറയുന്നു. "ന്യൂമാ" ന പുനസകലിംഗമാണ്. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച് (EKEINOS) എക്കേയിനോസ് എന്ന പദം പറയുന്നു. ഈ പദം പുല്ലിംഗമാണ്. സർവ്വനാമമായി പുല്ലിംഗം പരിശുദ്ധാത്മാവിന് പാഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആൾ തന്നെ ശക്തി മാത്രമല്ല.

വേറൊരു ഗ്രീക്കുപദം പരിശുദ്ധാത്മാവിന് പാഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (PARAKLETOS) പാരക്ലിറ്റോറാസ് എന്നാണ് - ഇതും പുല്ലിംഗപദമാണ് അതിന് തർജ്ജമ ആശ്വാസപ്രദൻ or കാര്യസ്ഥൻ. എന്നത്രെ 1 യോഹ: 2: 1-ൽ ഗ്രീക്കിലെ പദം പാരക്ലിറ്റോറാൻ എന്നാണ്. കാര്യസ്ഥൻ എന്ന് അർത്ഥം. വീണ്ടും മത്താ: 28: 19 ലും 2 കോറി 13: 14 ലും പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും നാമം പറയുന്നതിനോടു ചേർത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നാമവും പറയ

ന്നു. പിതാവിന്നും പുത്രനും വ്യക്തിത്വം ഉള്ളതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്നും വ്യക്തിത്വം ഉണ്ടെന്നാണ് അതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

അപ്പോ: പ്രവൃ: 15: 28-ൽ “പരിശുദ്ധാത്മാവിന്നും ഞങ്ങൾക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നു” എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഒരാളെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. ഒരാളല്ല വെറും ശക്തിയാണെങ്കിൽ അപ്പസ്തോലന്മാരെപ്പോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനു തോന്നുന്ന തെങ്ങനെ Revised standard version ൽ “For it has seemed good to the Holy spirit and to us” എന്നാണ്.

യോഹ: 16: 14- ൽ “അവൻ എന്നിങ്ങനെയിരിക്കട്ടെ നിന്നു എടുത്തു നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചു തന്നതു കൊണ്ട് എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും.” ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവ് എടുക്കുന്നതായും; അപ്പസ്തോലന്മാരെ അറിയിക്കുന്നതായും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എടുക്കുകയും അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഗുണമാണല്ലോ.

ഒരു വ്യക്തി ചെയ്യുന്നതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ചെയ്യുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വ്യക്തിയായിട്ടല്ലാതെ എങ്ങനെ സ്വീകരിപ്പാൻ കഴിയും.

ഉല്പ: 6: 3. ൽ “എന്റെ ആത്മാവു സഭാകാലവും വാദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയില്ല.” എന്നു കാണുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ കഴിയുന്ന ആൾ തന്നെ.

ലൂക്കോ: 12: 12-ൽ “പറയേണ്ടതു പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആ നാഴികയിൽ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കും”.

പഠിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവൻ ആൾ ആയിരിക്കാ
 തെ നിവർത്തിയില്ലല്ലോ. യോഹ: 16: 8. “അവ
 ന് വന്നു പാപത്തെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായ
 വിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിനു ബോധം വരു
 ത്തും”. ബോധം വരുത്തുക എന്നതിന് “convince
 the world” എന്ന പദം Revised Standard
 Version ൽ കാണുന്നു. convince—ബോധപ്പെടു
 ത്തുന്നതിന് കഴിവുള്ളവനാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ്.
 മൂന്നു കാര്യങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുമെന്നു കാണുന്നു.
 അതിനാൽ ആളിന്റെ ജോലി പരിശുദ്ധാത്മാവ്
 നടത്തുന്നു. അപ്പോ: പ്രവൃ: 8: 29-ൽ “ആത്മാവ്
 പീലിപ്പോസിനോടു: നീ അടുത്തുചെന്നു് തേരി
 നോടു് ചേർന്നു നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു”. പീലിപ്പോ
 സിനോടു് ഒരു കാര്യം പറയണമെങ്കിൽ പരിശു
 ഛാത്മാവ് ആളായിരിക്കണ്ടേ?

അപ്പോ: പ്രവൃ: 10 19-20. “പത്രോസ്” ഒർ
 ശനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആ
 ത്മാവ് അവനോടു: മൂന്നു പുരുഷന്മാർ നിന്നെ അ
 ന്വേഷിക്കുന്നു; നീ എഴുന്നേറ്റു് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുക;
 ഞാൻ അവരെ അയച്ചതാകകൊണ്ടു് ഒന്നും സംശയി
 ക്കാതെ അവരോടുകൂടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.”
 ഈ വാക്യങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഒരാളെന്നവ
 ണ്ണമല്ലേ പറയുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും. പിന്നെ
 എങ്ങനെ പരി: ആത്മാവിനെ വെറും ശക്തി എ
 ന്നു പറയും?

അപ്പോ: പ്രവൃ: 13: 2. “ഞാൻ ബർനാബോസിനേ
 യും ശൗലിനേയും വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വേലയ്ക്കായിട്ടു്

അവരെ എനിക്കു വേർ തിരിപ്പിൻ എന്നു പരിശു
 ഛാത്മാവു് പറഞ്ഞു.”

“ഞാൻ” എനിക്കു്” “പറഞ്ഞു” “വിളിച്ചിരി
 ക്കുന്നു” ഇത്യാദി പദങ്ങൾ സവിശേഷമായി ആരേ
 യും ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതു് പരി: ആത്മാവു് ആരും
 തന്നെയൊന്നെന്നൊതു.

അപ്പ. പ്രവൃ: 16: 6-7. “അവർ ആസ്വയിൽ
 വചനം പ്രസംഗിക്കരുതെന്നു് പരി: ആത്മാവു് വി
 ലക്ഷ്യമായി പ്രഗ്യയിലും ഗലാത്യദേശത്തിലും കൂടി
 സഞ്ചരിച്ചു, യസ്വയിൽ എത്തി ബിന്ദു ന്യക്ഷ പോ
 കവാൻ ശ്രമിച്ചു; യേശുവിന്റെ ആത്മാവൊ അവ
 റെ സമ്മതിച്ചില്ല.”

ഇവിടെയും പരിശുഛാത്മാവു് ഒരാളെ പോ
 ലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവല്ലോ.

റോമ: 8: 26-ൽ അവസാനം “ആത്മാവു ത
 ന്നെ ഉച്ചരിച്ചു കൂടാത്ത തരക്കങ്ങളാൽ നമുക്കുവേ
 ണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നു.”

ഒരാൾക്കല്ലാതെ വെറും ശക്തിക്കു് പക്ഷവാദം
 ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലല്ലോ.

ഇങ്ങനെ പിതാവു് പുത്രൻ പരി: ആത്മാവു്
 എന്നു മൂന്നു നാമങ്ങൾ തിരിച്ചു് വേദത്തിൽ പറ
 ഞ്ഞിരിക്കുന്നതോടുകൂടി പരി: ആത്മാവു് ഒരാൾക്കു
 ടത്ത പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനാൽ ആത്മാവി
 ന്റെ ആളുതലം വേദപുസ്തകത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയി
 രിക്കുന്നു എന്നു കാണാം.

എഫേ: 4: 30-ൽ “ദൈവത്തിന്റെ പരിശു

ലാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കരുത്” എന്നു കാണുന്നു. ഒരാൾക്കല്ലാതെ വിദ്യകൾ കരിവോലെയുള്ള ഒരു വെറും ശക്തിക്ക് ദുഃഖവികാരം ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ?

അപ്പ: പ്രവൃ: 5: 9. “പത്രോസ്” അവളോടു: കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനെ പരീക്ഷിപ്പാൻ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒത്തതെന്തു?” ആത്മാവിനെ പരീക്ഷിപ്പാൻ എന്നു കാണുന്നതിനാൽ ആത്മാവിനെ ആളായിട്ടാണ് പത്രോസ് ശ്ലീഹാ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

മത്താ: 12: 31. “ആത്മാവിന് നേരെയുള്ള ദൂഷണമോ ക്ഷമിക്കയില്ല.” ആത്മാവിനെതിരായിട്ടുള്ള ദൂഷണം ക്ഷമകിട്ടാത്ത പാപമായി കർത്താവ് പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആത്മാവ് ഒരാൾ അല്ലെങ്കിൽ അതിനെതിരായി ദൂഷണം പറവാണോ, അവനെതിരായി പാപം ചെയ്യാണോ സാധിക്കുമോ? വെറും ശക്തിക്കെതിരായി പാപം ചെയ്യുന്നതെങ്ങനെ?

എശാ: 63: 10. “അവർ മത്സരിച്ചു അവന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു.” പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കാമെങ്കിൽ പരി: ആത്മാവ് ആളായിരിക്കണം.

റോമ: 15: 32-ൽ ആത്മാവിന്റെ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു. ഒരു വ്യക്തിക്കല്ലാതെ സ്നേഹമുണ്ടാകുമോ?

അപ്പ: പ്രവൃ: 10. 38-ൽ “നസറായനായ യേശുവിനെ ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും ശക്തിയാലും അഭിഷേകം ചെയ്തതും” എന്നു കാണുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവും ശക്തിയും രണ്ടാണെന്നല്ലേ ഈ വാക്യംകൊണ്ട് അറിയേണ്ടതു്.

റോമ: 15: 13-ൽ “പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ” എന്നാണ് പറയുന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ശക്തിക്ക് അതീതനായ ഒരു ആൾ ആണെന്നല്ലേ ഈ വാക്യം കാണിക്കുന്നത്.

പ: ആത്മാവും ശക്തിയും വേറെയാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു വാക്യം I കോരി: 2: 5-ൽ കാണാം. “ആത്മാവിന്റേയും ശക്തിയുടേയും പ്രദർശനത്താലത്രെ” ആത്മാവും ശക്തിയും വേറെതന്നെ.

ലൂക്കോ; 4: 14-ൽ “യേശു ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയോടെ ഗലീലക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു.” ആത്മാവ് വെറും ശക്തിയല്ല; ആത്മാവിന് ശക്തിയുണ്ടെന്നല്ലേ ഇവിടെ സൂചന.

I കോരി: 12: 11-ൽ “എന്നാൽ ഇതു എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് താൻ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ അവനവൻ അതതു വരം പകർത്തുകൊടുക്കുന്ന ഒരേ ആത്മാവ് തന്നെ.” ആത്മാവിന് ഇഹരയുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ഇഹരക്ക് “Will” എന്നാണ് Revised standard version-ൽ കാണുന്നത്. ശക്തിക്കല്ല വ്യക്തിക്കാണ് Will ഉള്ളത്.

നെഹ: 9: 20. “അവരെ ഉപദേശിക്കേണ്ടതിന് നീ നിന്റെ നല്ല ആത്മാവിനെ കൊടുത്തു.” ഉപദേശിക്കുന്നത് ഒരു ആൾ ആയിരിക്കണം.

ഇങ്ങനെ അസംഖ്യം വേദവാക്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പരി: ആത്മാവിനെ വ്യക്തിയായി നാം വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

MALANKARA
LIBRARY

www.malankaralibrary.com